

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 328

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

15 grudnia 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1216/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych 10
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1217/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych we Wspólnocie Europejskiej 27

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/947/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Azerbejdżańskiej dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych 39

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

UMOWY

Rada

- ★ Powiadomienie o wejściu w życie protokołu do umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem Republiki Bułgarii i Rumunii w charakterze umawiających się stron, w następstwie przystąpienia tych państw do Unii Europejskiej 40
- ★ Powiadomienie o wejściu w życie umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską zmieniającej załącznik 11 do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi 41

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

- ★ Decyzja ramowa Rady 2009/948/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów 42
- ★ Decyzja Rady 2009/949/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. dostosowująca wynagrodzenia podstawowe i dodatki pracowników Europolu 48

V Akty przyjęte od dnia 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu EURATOM

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA JEST OBOWIĄZKOWA

- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1218/2009 z dnia 14 grudnia 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 50
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1219/2009 z dnia 14 grudnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania w 2010 r. przywozowych kontyngentów taryfowych na produkty z młodej wołowiny pochodzącej z Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Byłej Jugosławiańskiej Republiki Macedonii, Serbii, Kosowa i Czarnogóry 52

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1215/2009

z dnia 30 listopada 2009 r.

wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszania Unii Europejskiej

(wersja ujednolicona)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2000 z dnia 18 września 2000 r. wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszania Unii Europejskiej, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2820/98 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1763/1999 i (WE) nr 6/2000⁽¹⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽²⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości należy to rozporządzenie ujednolicić.
- (2) Na spotkaniu w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r. Rada Europejska postanowiła, że układy o stabilizacji i stowarzyszeniu z krajami Bałkanów Zachodnich powinny być poprzedzone asymetryczną liberalizacją handlu.
- (3) Oczekuje się, że dalsze otwarcie rynku Wspólnoty na przywóz z krajów Bałkanów Zachodnich, wniesie wkład w proces stabilizacji politycznej i gospodarczej w regionie bez negatywnych skutków dla Wspólnoty.
- (4) Właściwa jest zatem dalsza poprawa wspólnotowych autonomicznych preferencji handlowych poprzez usuwanie wszystkich pozostałych plafonów taryfowych dla produktów przemysłowych oraz poprzez dalszą poprawę dostępu do rynku Wspólnoty dla produktów rolnych i rybołówstwa, w tym produktów przetworzonych.
- (5) Środki te proponowane są jako część procesu stabilizacji i stowarzyszania UE w odpowiedzi na szczególną

sytuację w Bałkanach Zachodnich. Nie stanowią one precedensu dla wspólnotowej polityki handlowej z innymi państwami trzecimi.

- (6) Zgodnie z procesem stabilizacji i stowarzyszania UE, opartym na wcześniejszym podejściu regionalnym i konkluzjach Rady z dnia 29 kwietnia 1997 r., rozwój dwustronnych stosunków między Unią Europejską a krajami Bałkanów Zachodnich zależy od pewnych warunków. Przyznanie autonomicznych preferencji handlowych jest powiązane z poszanowaniem podstawowych zasad demokracji i praw człowieka oraz z gotowością odnośnych krajów do rozwijania wzajemnych stosunków gospodarczych. Przyznanie poprawionych autonomicznych preferencji handlowych na rzecz krajów uczestniczących w procesie stabilizacji i stowarzyszania UE powinno być połączone z ich gotowością do zaangażowania się w efektywne reformy gospodarcze i współpracę regionalną, w szczególności poprzez ustanowienie strefy wolnego handlu zgodnie z odpowiednimi standardami GATT/WTO. Ponadto uzyskanie korzyści z autonomicznych preferencji handlowych jest uwarunkowane zaangażowaniem beneficjentów w efektywną współpracę administracyjną ze Wspólnotą w celu zapobiegania ryzyku nadużyć finansowych.
- (7) Preferencje handlowe mogą być przyznane tylko krajom lub terytoriom posiadającym administrację celną.
- (8) Bośnia i Hercegowina, Serbia, jak również Kosovo, jak określono w rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 1244 (1999), podlegające międzynarodowej administracji cywilnej Misji ONZ w Kosowie (UNMIK) (zwane dalej „Kosowem”), spełniają te warunki i podobne preferencje w handlu powinny być przyznane im wszystkim, w celu uniknięcia dyskryminacji w regionie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 240 z 23.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ Zob. załącznik III.

- (9) Środki handlowe przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny uwzględnić fakt, że Serbia i Kosowo stanowią odrębne obszary celne.
- (10) Wspólnota zawarła z Serbią Porozumienie w sprawie handlu wyrobami włókienniczymi ⁽¹⁾.
- (11) Albania, Chorwacja, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii i Czarnogóra powinny pozostać beneficjentami niniejszego rozporządzenia jedynie w takim zakresie, w jakim niniejsze rozporządzenie przewiduje koncesje korzystniejsze od istniejących w ramach systemów umownych między Wspólnotą a tymi krajami.
- (12) Do celów procedur poświadczania pochodzenia i współpracy administracyjnej, powinny zostać zastosowane odpowiednie przepisy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.
- (13) Ze względu na racjonalizację i uproszczenie należy zapewnić, aby Komisja mogła, po konsultacji z Komitetem Kodeksu Celnego i bez naruszania szczególnych procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, wprowadzić konieczne zmiany i poprawki techniczne niezbędne dla niniejszego rozporządzenia.
- (14) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽³⁾.
- (15) Porozumienia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu dotyczące przywozu powinny zostać przedłużone na podstawie warunków ustanowionych przez Radę oraz w świetle doświadczenia zdobytego w przyznawaniu tych porozumień w ramach niniejszego rozporządzenia. Należy ograniczyć czas trwania porozumień do dnia 31 grudnia 2010 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Porozumienia preferencyjne

1. Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych ustanowionych w art. 3, produkty pochodzące z Bośni i Hercegowiny lub z obszarów celnych Serbii lub Kosowa, inne niż ujęte w pozycjach nr 0102, 0201, 0202, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 1604, 1701, 1702 i 2204 Nomenklatury Scalonej, zostają dopuszczone do przywozu na obszar Wspólnoty bez ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym i podlegają zwolnieniu z opłat celnych i opłat o skutku równoważnym.

2. Przywóz produktów cukrowniczych objętych pozycjami nr 1701 i 1702 Nomenklatury Scalonej, pochodzących

z Bośni i Hercegowiny lub z obszarów celnych Serbii lub Kosowa korzysta z koncesji przewidzianych w art. 3.

3. Produkty pochodzące z Albanii, Chorwacji, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii lub Czarnogóry podlegają w dalszym ciągu, w przypadkach gdy tak wskazano, przepisom niniejszego rozporządzenia lub innym środkiem przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu, które są korzystniejsze od koncesji handlowych przewidzianych w ramach umów dwustronnych między Wspólnotą i tymi krajami.

Artykuł 2

Warunki uprawniające do porozumień preferencyjnych

1. Uprawnienie do korzystania z porozumień preferencyjnych wprowadzonych przez art. 1 jest uwarunkowane:

- zgodnością z definicją „produktów pochodzących” ustaloną w części I, tytuł IV, rozdział 2, sekcja 1, podsekcja 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93;
- wstrzymaniem się krajów i terytoriów, o których mowa w art. 1 od wprowadzania nowych ceł lub opłat o skutku równoważnym oraz nowych ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym odnośnie do przywozu pochodzącego ze Wspólnoty lub od podnoszenia dotychczasowych poziomów ceł lub opłat, bądź od wprowadzania jakichkolwiek innych ograniczeń od dnia 30 września 2000 r.; oraz
- zaangażowaniem beneficjentów w efektywną współpracę administracyjną ze Wspólnotą w celu zapobiegania ryzyku nadużyć finansowych.

2. Bez uszczerbku dla warunków przewidzianych w ust. 1 uprawnienie do korzystania z porozumień preferencyjnych wprowadzonych przez art. 1 jest uwarunkowane gotowością krajów będących beneficjentami do zaangażowania się w efektywne reformy gospodarcze i współpracę regionalną z innymi krajami objętymi procesem stabilizacji i stowarzyszania Unii Europejskiej, w szczególności poprzez ustanowienie strefy wolnego handlu zgodnie z art. XXIV GATT z 1994 r. i innymi stosownymi przepisami WTO.

W przypadku niezgodności w tym zakresie Rada może, na wniosek Komisji, podjąć stosowne środki kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 3

Produkty rolne — kontyngenty taryfowe

1. W odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa i wina, wymienionych w załączniku I i pochodzących z krajów i terytoriów, o których mowa w art. 1, opłaty celne stosowane wobec przywozu do Wspólnoty zostają zawieszone na okres, na poziomach i w zakresie kontyngentów taryfowych Wspólnoty oraz na warunkach wskazanych dla każdego produktu i każdego pochodzenia określonego w tym załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 90 z 8.4.2005, s. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

2. Opłaty celne stosowane wobec przywozu do Wspólnoty młodej wołowiny zdefiniowanej w załączniku II i pochodzącej z krajów i terytoriów, o których mowa w art. 1 ust. 1, stanowią 20 % cła *ad valorem* i 20 % określonego cła, jak ustalono we Wspólnej Taryfie Celnej, w ramach rocznego kontyngentu taryfowego 11 475 ton wyrażonych w masie tuszy.

Wielkość rocznego kontyngentu taryfowego 11 475 ton jest rozdzielana między kraje i terytoria będące beneficjentami, jak następuje:

- a) 1 500 ton (masy tuszy) młodej wołowiny pochodzącej z Bośni i Hercegowiny;
- b) 9 175 ton (masa tuszy) młodej wołowiny pochodzącej z obszarów celnych Serbii lub Kosowa.

Przywóz do Wspólnoty młodej wołowiny zdefiniowanej w załączniku II i pochodzącej z Albanii nie korzysta z koncesji taryfowej.

Wnioskom w sprawie przywozu w ramach tych kontyngentów towarzyszą świadectwa autentyczności wydawane przez właściwe władze kraju wywozu i potwierdzające, że towary pochodzą z danego kraju lub terytorium i odpowiadają definicji zawartej w załączniku II niniejszego rozporządzenia. Świadectwo to zostaje sporządzone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾.

3. Przywóz produktów cukrowniczych objętych pozycjami nr 1701 i 1702 Nomenklatury Scalonej, pochodzących z Bośni i Hercegowiny oraz obszarów celnych Serbii lub Kosowa, podlega następującym rocznym bezcłowym kontyngentom taryfowym:

- a) 12 000 ton (waga netto) dla produktów cukrowniczych pochodzących z Bośni i Hercegowiny;
- b) 180 000 ton (waga netto) dla produktów cukrowniczych pochodzących z obszarów celnych Serbii lub Kosowa.

4. Nie naruszając innych przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności art. 10, uwzględniając szczególną wrażliwość rynków rolnych i produktów rybołówstwa, jeśli przywóz produktów rolnych i rybołówstwa powoduje poważne zakłócenia rynków wspólnotowych i ich mechanizmów regulacyjnych, Komisja może podjąć właściwe środki zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8 ust. 2.

Artykuł 4

Realizacja kontyngentów taryfowych na młodą wołowinę i cukier

Komisja określa szczegółowe zasady realizacji kontyngentu taryfowego na młodą wołowinę zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

Komisja określa szczegółowe zasady realizacji kontyngentu taryfowego na produkty cukrownicze objęte pozycjami nr 1701 i 1702 Nomenklatury Scalonej zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 5

Zarządzanie kontyngentami taryfowymi

Kontyngentami taryfowymi, o których mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia zarządza Komisja zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

W tym celu, państwa członkowskie i Komisja komunikują się, w miarę możliwości, za pomocą połączeń elektronicznych.

Artykuł 6

Dostęp do kontyngentów taryfowych

Każde państwo członkowskie zapewnia, aby importerzy mieli jednakowy i niezakłócony dostęp do kontyngentów taryfowych tak długo, jak długo pozwala na to saldo odpowiednich wielkości kontyngentowych.

Artykuł 7

Przyznanie kompetencji

Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8 ust. 2, przyjmuje przepisy konieczne do stosowania niniejszego rozporządzenia, inne niż przepisy przewidziane w art. 4, w szczególności:

- a) konieczne zmiany i korekty techniczne po zmianach w kodach Nomenklatury Scalonej i podpodziałach TARIC;
- b) konieczne korekty po zawarciu innych układów między Wspólnotą a krajami i terytoriami, o których mowa w art. 1.

Artykuł 8

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet Kodeksu Celnego, powołany art. 247a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾ (zwany dalej „komitetem”).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres, o którym mowa w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, ustala się na jeden miesiąc.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

Artykuł 9**Współpraca**

Państwa członkowskie i Komisja ściśle współpracują w celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia, w szczególności przepisów określonych w art. 10 ust. 1.

Artykuł 10**Czasowe zawieszenie**

1. Jeśli Komisja stwierdzi, że istnieją wystarczające dowody nadużycia finansowego lub niezapewnienia współpracy administracyjnej zgodnie z wymaganiami weryfikacji dowodów pochodzenia lub że ma miejsce masowy wzrost przywozu do Wspólnoty ponad poziom normalnej produkcji i zdolności eksportowych lub brak przestrzegania przepisów art. 2 ust. 1 przez kraje lub terytoria, o których mowa w art. 1, może ona podjąć środki w celu zawieszenia całości lub części porozumień przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu na okres trzech miesięcy, z zastrzeżeniem, że uprzednio:

- a) poinformuje komitet;
- b) wezwie państwa członkowskie do podjęcia koniecznych środków zapobiegawczych w celu zabezpieczenia interesów finansowych Wspólnoty lub zapewnienia przestrzegania art. 2 ust. 1 przez kraje i terytoria będące beneficjentami;
- c) opublikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* stwierdzające, że istnieją podstawy do uzasadnionych wątpliwości w odniesieniu do stosowania porozumień prefe-

rencyjnych lub przestrzegania art. 2 ust. 1 przez dany kraj lub terytorium będące beneficjentem, które mogą prowadzić do odebrania mu prawa do dalszego korzystania z korzyści przyznanych na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Państwo członkowskie może w ciągu 10 dni skierować decyzję Komisji do Rady. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może w ciągu 30 dni podjąć odmienną decyzję.

3. Po zakończeniu okresu zawieszenia, Komisja decyduje o zniesieniu środka tymczasowego zawieszenia po konsultacji z komitetem albo o przedłużeniu środka zawieszenia zgodnie z ust. 1.

Artykuł 11**Uchylenie**

Rozporządzenie (WE) nr 2007/2000 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku IV.

Artykuł 12**Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Rady
S. O. LITTORIN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

KONTYNGENTY TARYFOWE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 1

Niezależnie od reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej (CN), treść opisu produktów należy uważać za mającą jedynie wartość wskazującą; system preferencyjny jest ustalony, w kontekście niniejszego załącznika, przez zakres kodów CN. Gdy wskazane są kody ex CN, system preferencyjny należy określić poprzez łączne zastosowanie kodu CN i odpowiedniego opisu.

Nr porządkowy	Kod CN	Opis	Roczna wielkość kontyngentu (t)	Beneficjenci	Stawka celna
09.1571	0301 91 10 0301 91 90 0302 11 10 0302 11 20 0302 11 80 0303 21 10 0303 21 20 0303 21 80 0304 19 15 0304 19 17 ex 0304 19 19 ex 0304 19 91 0304 29 15 0304 29 17 ex 0304 29 19 ex 0304 99 21 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 0305 49 45 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	Pstrąg i troć (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> i <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>); żywy; świeży lub chłodzony; mrożony; suszony; solony lub w solance, wędzony; filety rybne oraz inne rybne mięso; mączki, grysiki i granulki z ryb, nadające się do spożycia przez ludzi	50 ton	Bośnia i Hercegowina, obszary celne Serbii lub Kosowa	Wyłączenie
09.1573	0301 93 00 0302 69 11 0303 79 11 ex 0304 19 19 ex 0304 19 91 ex 0304 29 19 ex 0304 99 21 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	Karp: żywy; świeży lub chłodzony; mrożony; suszony, solony lub w solance, wędzony; filety rybne oraz inne rybne mięso; mączki, grysiki i granulki z ryb, nadające się do spożycia przez ludzi	110 ton	Bośnia i Hercegowina, obszary celne Serbii lub Kosowa	Wyłączenie
09.1575	ex 0301 99 80 0302 69 61 0303 79 71 ex 0304 19 39 ex 0304 19 99 ex 0304 29 99 ex 0304 99 99 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	Kielec (właściwy) i morlesz (<i>Dentex dentex</i> i <i>Pagellus spp.</i>): żywy; świeży lub chłodzony; mrożony; suszony, solony lub w solance, wędzony; filety rybne oraz inne rybne mięso; mączki, grysiki i granulki z ryb, nadające się do spożycia przez ludzi	75 ton	Bośnia i Hercegowina, obszary celne Serbii lub Kosowa	Wyłączenie
09.1577	ex 0301 99 80 0302 69 94 ex 0303 77 00 ex 0304 19 39 ex 0304 19 99 ex 0304 29 99 ex 0304 99 99 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	Labraks (moron) (<i>Dicentrarchus labrax</i>): żywy; świeży lub chłodzony; mrożony; suszony; solony lub w solance, wędzony; filety rybne oraz inne rybne mięso; mączki, grysiki i granulki z ryb, nadające się do spożycia przez ludzi	60 ton	Bośnia i Hercegowina, obszary celne Serbii lub Kosowa	Wyłączenie

Nr porządkowy	Kod CN	Opis	Roczna wielkość kontyngentu ⁽¹⁾	Beneficjenci	Stawka celna
09.1561	1604 16 00 1604 20 40	Sardele przetworzone lub konserwowe	60 ton	Bośnia i Hercegowina, obszary celne Serbii lub Kosowa	12,5 %
09.1515	ex 2204 21 79 ex 2204 21 80 ex 2204 21 84 ex 2204 21 85 2204 29 65 ex 2204 29 75 2204 29 83 ex 2204 29 84	Wino ze świeżych winogron, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 15 % obj., inne niż wina musujące	129 000 hl ⁽²⁾	Albania ⁽³⁾ , Bośnia i Hercegowina, Chorwacja ⁽⁴⁾ , Była Jugosłowiańska Republika Macedonii ⁽⁵⁾ , Czarnogóra ⁽⁶⁾ , obszar celny Serbii lub Kosowa	Wyłączenie

⁽¹⁾ Jedna globalna wielkość na kontyngent taryfowy dostępny dla przywozu pochodzącego od beneficjentów.

⁽²⁾ Wielkość tego globalnego kontyngentu taryfowego zostaje zmniejszona, gdy wzrasta wielkość indywidualnego kontyngentu taryfowego mającego zastosowanie zgodnie z numerem porządkowym 09.1588 dla niektórych win pochodzących z Chorwacji.

⁽³⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z Albanii do tego globalnego kontyngentu taryfowego jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania indywidualnych kontyngentów taryfowych przewidzianych w protokole dodatkowym w sprawie wina zawartym z Albanią. Te indywidualne kontyngenty taryfowe otwiera się dla numerów porządkowych 09.1512 i 09.1513.

⁽⁴⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z Chorwacji do tego globalnego kontyngentu taryfowego jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania indywidualnych kontyngentów taryfowych przewidzianych w protokole dodatkowym w sprawie wina zawartym z Chorwacją. Te indywidualne kontyngenty taryfowe otwiera się dla numerów porządkowych 09.1588 i 09.1589.

⁽⁵⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii do tego globalnego kontyngentu taryfowego jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania indywidualnych kontyngentów taryfowych przewidzianych w protokole dodatkowym w sprawie wina zawartym z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii. Te indywidualne kontyngenty taryfowe otwiera się dla numerów porządkowych 09.1558 i 09.1559.

⁽⁶⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z Czarnogóry do tych globalnych kontyngentów taryfowych jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania indywidualnego kontyngentu taryfowego przewidzianego w protokole dodatkowym w sprawie wina zawartym z Czarnogórą. Ten indywidualny kontyngent taryfowy otwiera się dla numeru porządkowego 09.1514

ZAŁĄCZNIK II

Definicja młodej wołowiny, o której mowa w art. 3 ust. 2

Niezależnie od reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej (CN), treść opisu produktów należy uważać za mającą jedynie wartość wskazującą; system preferencyjny jest ustalony, w kontekście niniejszego załącznika, przez zakres kodów CN. Gdy wskazane są kody ex CN, system preferencyjny należy określić poprzez łączne zastosowanie kodu CN i odpowiedniego opisu.

Kod CN	Podpodział TARIC	Opis
		Bydło żywe:
		– Pozostałe:
		-- Gatunki domowe:
		--- O masie przekraczającej 300 kg:
		---- Jałówki (bydło płci żeńskiej, które nigdy nie miało cielaka):
ex 0102 90 51		----- Do uboju:
	10	– Jeszcze niemające stałych zębów, ważące przynajmniej 320 kg, lecz nie więcej niż 470 kg ⁽¹⁾
ex 0102 90 59		----- Pozostałe:
	11	– Jeszcze niemające stałych zębów, ważące przynajmniej 320 kg, lecz nie więcej niż 470 kg ⁽¹⁾
	21	
	31	
	91	
		---- Pozostałe:
ex 0102 90 71		----- Do uboju:
	10	– Buhaje i woły jeszcze niemające stałych zębów, ważące przynajmniej 350 kg, lecz nie więcej niż 500 kg ⁽¹⁾
ex 0102 90 79		----- Pozostałe:
	21	– Buhaje i woły jeszcze niemające stałych zębów, ważące przynajmniej 350 kg, lecz nie więcej niż 500 kg ⁽¹⁾
	91	
		Mięso z bydła, świeże lub schłodzone:
ex 0201 10 00		– Tusze i półtusze
	91	– Tusze ważące 180 kg lub więcej, lecz nieprzekraczające 300 kg, oraz półtusze ważące 90 kg lub więcej, lecz nieprzekraczające 150 kg, o małym stopniu skostnienia tkanki chrzęstnej (w szczególności tkanki chrzęstnej łonowej i krzyżowej), o mięsie koloru jasnorożowego i tłuszczu o wyjątkowo delikatnym układzie włókien, w kolorze białym do jasnożółtego ⁽¹⁾
		– Pozostałe kawałki mięsa, z kośćmi:
ex 0201 20 20		-- Ćwierci „kompensowane”:
	91	– Ćwierci „kompensowane” ważące 90 kg lub więcej, lecz nieprzekraczające 75 kg, o małym stopniu skostnienia tkanki chrzęstnej (w szczególności łonowej i krzyżowej), o mięsie koloru jasnorożowego i tłuszczu o wyjątkowo delikatnym układzie włókien, w kolorze białym do jasnożółtego ⁽¹⁾
ex 0201 20 30		-- Unseparated or separated forequarters:
	91	– Ćwierci przednie rozdzielone, ważące 45 kg lub więcej, lecz nieprzekraczające 75 kg, o małym stopniu skostnienia tkanki chrzęstnej (w szczególności łonowej i krzyżowej), o mięsie koloru jasnorożowego i tłuszczu o wyjątkowo delikatnym układzie włókien, w kolorze białym do jasnożółtego ⁽¹⁾
ex 0201 20 50		-- Ćwierci tylne nierozdzielone lub rozdzielone:
	91	– Ćwierci tylne rozdzielone, ważące 45 kg lub więcej, lecz nie przekraczające 75 kg (lecz 38 kg lub więcej, lecz nieprzekraczające 68 kg w przypadku kawałków „pistoła”), o małym stopniu skostnienia tkanki chrzęstnej (w szczególności łonowej i krzyżowej), o mięsie koloru jasnorożowego i tłuszczu o wyjątkowo delikatnym układzie włókien, w kolorze białym do jasnożółtego ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Hasło w tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach prawa wspólnotowego.

ZAŁĄCZNIK III

Uchylone rozporządzenie

oraz wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2000
(Dz.U. L 240 z 23.9.2000, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2563/2000
(Dz.U. L 295 z 23.11.2000, s. 1)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2487/2001
(Dz.U. L 335 z 19.12.2001, s. 9)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 607/2003 wyłącznie art. 1
(Dz.U. L 86 z 3.4.2003, s. 18)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 374/2005
(Dz.U. L 59 z 5.3.2005, s. 1)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1282/2005
(Dz.U. L 203 z 4.8.2005, s. 6)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1946/2005
(Dz.U. L 312 z 29.11.2005, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 530/2007
(Dz.U. L 125 z 15.5.2007, s. 1)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 407/2008
(Dz.U. L 122 z 8.5.2008, s. 7)

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 2007/2000	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2	art. 1 ust. 3
art. 1 ust. 3	art. 1 ust. 2
art. 2	art. 2
art. 4 ust. 1	art. 3 ust. 1
art. 4 ust. 2 akapit pierwszy	art. 3 ust. 2 akapit pierwszy
art. 4 ust. 2 akapit drugi wyrażenie wprowadzające	art. 3 ust. 2 akapit drugi wyrażenie wprowadzające
art. 4 ust. 2 akapit drugi lit. a)	art. 3 ust. 2 akapit drugi lit. a)
art. 4 ust. 2 akapit drugi lit. d)	art. 3 ust. 2 akapit drugi lit. b)
art. 4 ust. 2 akapity trzeci i czwarty	art. 3 ust. 2 akapity trzeci i czwarty
art. 4 ust. 3	art. 3 ust. 4
art. 4 ust. 4	art. 3 ust. 3
art. 6	art. 4
art. 7	art. 5
art. 8	art. 6
art. 9	art. 7
art. 10	art. 8
art. 11	art. 9
art. 12	art. 10
art. 13	—
art. 14	—
art. 15	—
art. 16	—
—	art. 11
art. 17	art. 12
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik II
—	załącznik III
—	załącznik IV

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1216/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych****(wersja ujednolicona)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 37 i 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiające zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. W celu zapewnienia jego jasności i zrozumiałości należy je zatem ujednolicić.
- (2) Traktat przewiduje utworzenie wspólnej polityki rolnej obejmującej produkty rolne wymienione w załączniku I do Traktatu.
- (3) Niektóre produkty rolne wchodzą w skład wielu towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu.
- (4) Konieczne jest wprowadzenie środków w ramach wspólnej polityki rolnej i w ramach wspólnej polityki handlowej, aby wziąć pod uwagę wpływ handlu tymi towarami na cele art. 33. Traktatu oraz to, jak środki przyjęte celem wykonania art. 37 Traktatu oddziałują na pozycję gospodarczą tych towarów, zważywszy na różnicę pomiędzy kosztami związanymi z zaopatrywaniem się w produkty rolne w granicach i poza granicami Wspólnoty, a także różnice cen produktów rolnych.
- (5) Traktat ustanawia, że polityka rolna oraz polityka handlowa są politykami Wspólnoty. Aby osiągnąć cele Trak-

tatu konieczne jest ustalenie dla niektórych towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych, ogólnych i wyczerpujących zasad dotyczących handlu tymi towarami i mających zastosowanie we Wspólnocie.

- (6) Należy uwzględnić ograniczenia powstałe w wyniku Porozumienia w sprawie rolnictwa zawartego w wyniku wielostronnych negocjacji handlowych w ramach Rundy Urugwajskiej ⁽⁴⁾.
- (7) Niektóre towary nieobjęte załącznikiem I Traktatu i wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia są uzyskiwane przy użyciu produktów rolnych, które są przedmiotem wspólnej polityki rolnej. Opłaty nakładane na przywóz towarów objętych wspólną polityką rolną muszą więc pokryć różnicę cen produktów rolnych użytych do ich produkcji na światowym rynku i rynku wspólnotowym oraz zapewnić ochronę stosownego przemysłu przetwórczego.
- (8) Zgodnie z zawartymi umowami, Wspólnota ma ograniczyć takie opłaty do wysokości pokrycia, w całości albo w części, różnic w cenach produktów rolnych użytych do produkcji danych towarów. W związku z tym konieczne jest określenie dla tych towarów takiej części całkowitej opłaty, która pokryje różnicę cen produktów rolnych branych pod uwagę.
- (9) Ponadto, konieczne jest utrzymanie ścisłych powiązań pomiędzy obliczaniem części związanej z rolnictwem w opłacie mającej zastosowanie do towarów a tej mającej zastosowanie do podstawowych produktów przywożonych w niezmienionym stanie.
- (10) Aby uniknąć niepotrzebnych formalności administracyjnych, nieznaczne kwoty nie powinny być stosowane i państwa członkowskie powinny uzyskać zgodę na wstrzymanie się od regulowania kwot związanych z daną transakcją, tam gdzie saldo kwot nie jest znaczące.
- (11) Wdrożenie umów preferencyjnych nie powinno komplikować procedur mających zastosowanie w handlu z krajami trzecimi. Dlatego przepisy wykonawcze muszą zagwarantować, że towary zgłaszane do wywozu na warunkach preferencyjnych nie są wywożone zgodnie z zasadami ogólnymi i na odwrót.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 22 kwietnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 318 z 20.12.1993, s. 18.

⁽³⁾ Zob. załącznik IV.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 22.

- (12) Zgodnie z niektórymi umowami preferencyjnymi w ramach wspólnotowej polityki handlowej przyznaje się obniżki dla elementów rolnych. Obniżki te ustalone są z odniesieniem do elementów rolnych stosowanych w handlu niepreferencyjnym. Zmniejszone kwoty muszą zatem być przeliczane na walutę krajową po tym samym kursie, jaki jest stosowany do przeliczenia nieobniżonych kwot.
- (13) Zgodnie z niektórymi umowami preferencyjnymi przyznaje się koncesje w granicach kontyngentów odnoszących się zarówno do ochrony rolnej, jak i nierolnej lub też ochrona nierolna jest przedmiotem obniżek wynikających z tych umów. Ważne jest, aby zarządzanie nierolną częścią ochrony podlegało tym samym zasadom, którym podlega część ochrony rolnej.
- (14) Należy ustanowić zasady dotyczące refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych używanych przy produkcji towarów nieobjętych załącznikiem I Traktatu, aby uniknąć karania producentów tych towarów z powodu cen, które są zobowiązani stosować w odniesieniu do swoich dostaw w następstwie wspólnej polityki rolnej. Refundacje te mogą pokryć jedynie różnicę pomiędzy ceną produktu rolnego, odpowiednio, na rynku wspólnotowym i rynku światowym. Zasady te należy ustalić jako część wspólnej organizacji danych rynków.
- (15) Art. 162, 163 i 164 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)⁽¹⁾, przewidują przyznawanie takich refundacji. Należy przyjąć przepisy wykonawcze w ramach procedury określonej w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 Kwoty refundacji powinny być ustalone w ramach tej samej procedury, według której ustalane są kwoty refundacji za produkty rolne wywożone w niezmiennym stanie; natomiast przepisy wykonawcze powinny uwzględniać przede wszystkim proces wytwarzania tych towarów. Przepisy wykonawcze należy więc oprzeć na takiej samej zasadzie.
- (16) W szczególności powinny istnieć kontrole wydatków na podstawie zobowiązań powstałych przy wydawaniu świadectw. Jednakże w przypadku wydatków, które nie są objęte uzyskaniem świadectwa lub świadectw, księgowanie takich wydatków będzie nadal prowadzone na podstawie wypłaty refundacji, w razie konieczności w formie zaliczek.
- (17) Komisja rozważy sytuację zakładów przetwórstwa produktów rolnych jako całość, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw, biorąc pod uwagę wpływ zamierzonych środków dotyczących oszczędności w odniesieniu do refundacji wywozowych. Z uwagi na ich specyficzne interesy, drobni eksporterzy powinni być zwolnieni z przedkładania świadectw wymaganych na podstawie przepisów dotyczących refundacji wywozowych.
- (18) Może okazać się, że mechanizm ochrony rolnej przewidziany przez niniejsze rozporządzenie ma braki, które mogą wyjść na jaw w szczególnych okolicznościach. Ryzyko może także powstać w kontekście umów preferencyjnych. Celem uniknięcia takich przypadków, które naraziłyby rynek Wspólnoty na niemożność obrony przed zakłóceniami, jakie mogłyby w związku z tym powstać, właściwe jest przewidzenie możliwości niezwłocznego podejmowania wszelkich koniecznych środków.
- (19) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾ powinno mieć zastosowanie do handlu objętego niniejszym rozporządzeniem.
- (20) Rozróżnienie pomiędzy produktami rolnymi objętymi załącznikiem I Traktatu a towarami nieobjętymi tym załącznikiem jest kryterium specyficznym dla Wspólnoty, opartym na sytuacji rolnictwa oraz przemysłu rolno-spożywczego we Wspólnocie. Sytuacja w niektórych krajach trzecich, z którymi Wspólnota zawiera umowy, może być zupełnie inna. Dlatego też w takich umowach należy przewidzieć możliwość rozszerzenia ogólnych zasad mających zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych, które nie zostały objęte załącznikiem I Traktatu, z niezbędnymi zmianami, na niektóre produkty rolne objęte załącznikiem I Traktatu.
- (21) W ramach umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu istnieje ryzyko, że zapotrzebowanie przemysłów przetwórczych na surowce rolne może nie być całkowicie zaspokojone, na konkurencyjnych warunkach, przez surowce pochodzące ze Wspólnoty. Art. 117 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 zezwala na obejmowanie towarów procedurą uszlachetniania czynnego z zastrzeżeniem spełnienia warunków ekonomicznych określonych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽³⁾. Uwzględniając wyżej wymienione umowy, należy rozpatrzyć warunki ekonomiczne, które muszą być spełnione, aby objąć określone ilości niektórych produktów rolnych procedurą uszlachetniania czynnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

(22) W celu zabezpieczenia interesów producentów surowców rolnych, w kolejnych latach budżetowych należy udostępnić wymagane środki, aby towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu mogły całkowicie wykorzystać obecne pułapy WTO. Powinny także istnieć, przy wypracowaniu elastycznej procedury, całościowe kontrole oparte na regularnie sprawdzanych prognozach, a dotyczące ilości objętych procedurą uszlachetniania czynnego, niepodlegające uprzedniemu indywidualnemu sprawdzeniu warunków ekonomicznych (z wyłączeniem tych, które dotyczą przetwórstwa, zabiegów zwyczajowych lub wytwarzania towarów, dla których nie przysługują refundacje), przy zachowaniu innych ogólnych warunków dotyczących procedur uszlachetniania czynnego. Aby zapewnić rozsądne zarządzanie tymi ilościami, należy również wziąć pod uwagę sytuację na wspólnym rynku danych produktów.

(23) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, DEFINICJE I ZAKRES

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie określa zasady handlu niektórymi towarami określonymi w załączniku II.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszego rozporządzenia, stosuje się następujące definicje:

- a) „produkty rolne” oznaczają produkty objęte załącznikiem I do Traktatu;
- b) „towary” oznaczają produkty nieobjęte załącznikiem I do Traktatu i wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Jednakże termin „towary” użyty w rozdziale III oraz w art. 12 odnosi się do produktów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu i zawartych w załączniku XX do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku.

2. Do celów stosowania niektórych umów preferencyjnych, stosuje się następujące definicje:

- a) „element rolny” oznacza część opłaty odpowiadającej cłom Wspólnej Taryfy Celnej, mającej zastosowanie do produktów rolnych wymienionych w załączniku I lub, gdzie stosowne,

cła mające zastosowanie do produktów rolnych pochodzących z danych krajów, których dla ilości tych produktów rolnych, uznanych za wykorzystane, jak określono w art. 14;

- b) „element nierolny” oznacza część opłaty odpowiadającej cłom Wspólnej Taryfy Celnej, obniżoną o element rolny określony w lit. a);
- c) „produkty podstawowe” oznaczają niektóre produkty rolne objęte załącznikiem I lub podobne do tych produktów, lub powstałe z ich przetworzenia, dla których cła opublikowane we Wspólnej Taryfie Celnej służą do określenia elementu rolnego opłaty mającej zastosowanie do towarów.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie może mieć zastosowanie również do niektórych produktów rolnych w ramach handlu preferencyjnego.

W takim wypadku wykaz tych produktów rolnych podlegających zasadom dotyczącym obrotu towarami zostaje zawarty w danej umowie.

ROZDZIAŁ II

PRZYWÓZ

SEKCJA I

Handel z krajami trzecimi

Artykuł 4

1. Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia, cła Wspólnej Taryfy Celnej stosują się do towarów wymienionych w załączniku II.

Dla towarów wymienionych w załączniku II tabela 1, opłata składa się z cła *ad valorem*, oznaczonego jako „stały element”, oraz specjalnej kwoty wyrażonej w euro, oznaczonej jako „element rolny”.

Dla towarów wymienionych w załączniku II tabela 2, element rolny opłaty jest częścią opłaty mającej zastosowanie do przewozu takich towarów.

2. Z zastrzeżeniem art. 10 i 11, pobranie jakiegokolwiek cła lub opłaty o skutku równoważnym inne niż opłata przewidziana w ust. 1 niniejszego artykułu jest zakazane.

3. Główne zasady interpretacji Nomenklatury Scalonej i specjalne zasady jej stosowania stosują się do celów taryfowej klasyfikacji produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nazewnictwo taryf celnych, będące rezultatem stosowania niniejszego rozporządzenia, jest włączone do Wspólnej Taryfy Celnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

4 Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 16, ust. 2.

Artykuł 5

1. W przypadku, gdy Wspólna Taryfa Celna ustanawia maksymalną opłatę, opłata przewidziana w art. 4 nie może przekraczać tego maksimum.

W przypadku, gdy maksymalna opłata, o której mowa w akapicie pierwszym, jest uzależniona od określonych warunków, wówczas warunki te ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 10 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾.

2. W przypadku, gdy maksymalna opłata składa się ze stawki *ad valorem* powiększonej o cło dodatkowe na różne rodzaje cukru, wyrażane jako sacharoza (AD S/Z), lub na mąkę (AD F/M), o dodatkowe cło odpowiada chu ustanowionemu we Wspólnej Taryfie Celnej.

SEKCJA II

Handel preferencyjny

Artykuł 6

1. Element rolny stosowany w ramach handlu preferencyjnego jest specjalną kwotą określoną we Wspólnej Taryfie Celnej.

Jednakże, jeżeli dany kraj spełnia wymogi prawa wspólnotowego dla produktów przetworzonych, przyjmuje te same produkty podstawowe, co Wspólnota, obejmuje te same towary i używa tych samych współczynników co Wspólnota, wówczas:

- a) element rolny może być ustalony na podstawie ilości produktów podstawowych obecnie używanych, jeżeli Wspólnota zawarła umowę o współpracy celnej obejmującą ustanowienie takich ilości;
- b) opłaty celne w przywozie produktów podstawowych mogą być zastąpione kwotą ustanowioną na podstawie różnic między cenami rolnymi we Wspólnocie a cenami w danym kraju lub regionie albo kwotą kompensującą w stosunku do wspólnie ustanowionej ceny dla danego regionu;
- c) w przypadku gdy stosowanie lit. b) prowadzi do kwot o małym wpływie na objęte towary, system ten może być zastąpiony systemem kwot lub stawek ryczałtowych.

2. Elementy rolne, po ewentualnych obniżkach, mające zastosowanie w przywozie zgodnie z umową preferencyjną, są przeliczane na walutę krajową przy zastosowaniu tych samych kursów walutowych, co stosowane do handlu niepreferencyjnego.

3. Cła *ad valorem*, odpowiadające elementowi rolnemu opłaty dla towarów objętych załącznikiem II tabela 2, mogą być zastąpione innym elementem rolnym w ramach umowy preferencyjnej.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 16, ust. 2.

W razie potrzeby szczegółowe zasady obejmują w szczególności:

- a) wypełnianie i obieg dokumentów niezbędnych do przyznania systemu preferencyjnego, przewidzianego w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu;
- b) środki niezbędne do uniknięcia zakłóceń kierunków handlu;
- c) wykaz produktów podstawowych.

5. W przypadku, gdy niezbędna jest analiza użytego produktu rolnego, stosuje się metodę analizy określoną dla tych samych produktów rolnych w przypadku refundacji w wywozie do krajów trzecich.

6. Komisja publikuje opłaty wynikające ze stosowania umów określonych w ust. 2 i 3.

Artykuł 7

1. W przypadku, gdy umowa preferencyjna przewiduje obniżenie lub stopniowe wycofanie elementów nierolnych opłat, w przypadku towarów wymienionych w załączniku II tabela 1 jest to stały element.

2. W przypadku, gdy umowa preferencyjna przewiduje obniżenie elementu rolnego, w granicach kontyngentu taryfowego lub poza nim, szczegółowe zasady dla określenia i zarządzania tak obniżonymi elementami rolnymi przyjmowane są zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16 ust. 2, pod warunkiem, że umowa określa:

- a) produkty kwalifikujące się do tych obniżek;
- b) ilości towarów lub wielkość kontyngentów, do których te obniżki się stosują, albo metodę obliczania tych ilości lub wielkości;
- c) czynniki wpływające na obniżkę elementu rolnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

3. Szczegółowe zasady niezbędne do wprowadzania i zarządzania obniżkami elementów nierolnych opłat przyjmowane są zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16 ust. 2.

4. Komisja publikuje opłaty wynikające ze stosowania umów określonych w ust. 1 i 2.

ROZDZIAŁ III

WYWÓZ

Artykuł 8

1. Przy wywozie towarów produkty rolne, które zostały użyte i które spełniają warunki określone w art. 23 ust. 2 Traktatu, mogą kwalifikować się do refundacji określonych zgodnie z rozporządzeniami o jednolitej wspólnej organizacji rynku.

Nie przyznaje się refundacji wywozowych na produkty rolne, użyte w towarach, nieobjęte wspólną organizacją rynku przewidującą refundacje na produkty wywożone w postaci takich towarów.

2. Wykaz towarów kwalifikujących się do refundacji jest ustalany z uwzględnieniem:

- a) wpływu różnicy pomiędzy cenami na rynku wspólnotowym a cenami na rynku światowym produktów rolnych użytych do produkcji tych towarów;
- b) potrzeby pokrycia tej różnicy w całości albo w części, aby umożliwić wywóz produktów rolnych użytych w danych towarach.

Wykaz jest sporządzany zgodnie z rozporządzeniem o jednolitej wspólnej organizacji rynku.

3. Wspólne przepisy wykonawcze dotyczące zasad refundacji określonych w niniejszym artykule są przyjmowane zgodnie z procedurą wskazaną w art. 16 ust. 2.

Kwoty refundacji ustala się zgodnie z procedurą, jaka jest stosowana przy przyznawaniu refundacji na dane produkty rolne, kiedy są wywożone w postaci nieprzetworzonej.

4. Jeśli w ramach umowy preferencyjnej wprowadzany jest system bezpośredniego wyrównywania określony w art. 6 ust. 1 lit. b), kwoty płacone przy wywozie do kraju lub krajów, których dotyczy umowa, są, na warunkach w niej określonych, ustalane wspólnie i na tej samej podstawie co element rolnej opłaty.

Kwoty te ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2. Przepisy wykonawcze, które mogą być niezbędne dla

stosowania niniejszego akapitu, w szczególności środki zapewniające, że towary zgłaszane do wywozu na warunkach preferencyjnych nie są w rzeczywistości wywożone na warunkach niepreferencyjnych lub na odwrót, są przyjmowane na podstawie tej samej procedury.

Jeśli konieczna jest analiza użytych produktów rolnych, stosuje się metody analizy określone dla tych samych produktów rolnych w przypadku refundacji przy wywozie do krajów trzecich.

5. Zgodność z limitami wynikającymi z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu zapewnia się na podstawie świadectw wydawanych na ustalone okresy referencyjne, po doliczeniu ilości przewidzianych dla małych eksporterów.

6. Kwotę, poniżej której drobni eksporterzy mogą być zwolnieni z przedstawiania świadectw wymaganych na podstawie przepisów dotyczących refundacji wywozowych, ustala się w wysokości 50 000 EUR na rok. Pułap ten może zostać dostosowany zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2.

Artykuł 9

Jeśli, zgodnie z rozporządzeniem o jednolitej wspólnej organizacji rynku, stosuje się opłaty wyrównawcze, podatki lub inne środki przy wywozie produktu rolnego wymienionego w załączniku I, można przedsięwziąć, zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2, biorąc pod uwagę specyficzny interes przemysłu przetwórczego, stosowne środki w odniesieniu do niektórych towarów, których wywóz może przeszkodzić w osiągnięciu celu w danym sektorze rolnym, z powodu wysokiej zawartości w nich danego produktu rolnego, a także ich ewentualnego zastosowania.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 10

Jeśli istnieje niebezpieczeństwo, że zmniejszenie elementu rolnego mającego zastosowanie w przywozie towarów w ramach umowy preferencyjnej może prowadzić do zakłóceń na danych rynkach rolnych lub rynkach towarów, klauzule ochronne stosowane w przywozie danych produktów rolnych są stosowane także do towarów wymienionych w załączniku II.

Do celów oceny danych zakłóceń bierze się pod uwagę cechy charakterystyczne towarów obecnie przywożonych w ramach zasad preferencyjnych, w porównaniu z cechami charakterystycznymi towarów tradycyjnie przywożonych przed wprowadzeniem tych zasad.

Artykuł 11

1. W celu zapobieżenia lub przeciwdziałania negatywnemu oddziaływaniu na rynek wspólnotowy, które mogą wynikać z przywozu niektórych towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych wymienionych w załączniku III, przywóz, przy stawce celnej przewidzianej we Wspólnej Taryfie Celnej, takich towarów objęty jest dodatkowymi należnościami celnymi przywozowymi, jeżeli warunki ustanowione w art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa zostały spełnione, chyba, że przywóz nie zagraża zakłóceniem rynku wspólnotowego lub skutki byłyby nieproporcjonalne do zamierzonych celów.

2. Ceny progowe, poniżej których można nałożyć dodatkowe należności celne przywozowe, są przekazywane przez Wspólnotę do Światowej Organizacji Handlu.

Ilości progowe, które muszą zostać przekroczone, aby nałożyć dodatkowe należności celne przywozowe, są określane w szczególności na podstawie wielkości przywozu do Wspólnoty podczas trzech lat poprzedzających rok, w którym występuje lub może wystąpić negatywne oddziaływanie wskazane w ust. 1.

3. Ceny importowe, jakie należy wziąć pod uwagę przy nakładaniu dodatkowych należności celnych przywozowych, są określane na podstawie cen importowych CIF danej partii.

4. Szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą wskazaną w art. 16 ust. 2.

Przepisy te określają w szczególności:

- a) towary, do których dodatkowe należności celne przywozowe są stosowane na mocy art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa;
- b) inne kryteria niezbędne w celu zapewnienia stosowania ust. 1 zgodnie z art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa.

Artykuł 12

1. Zastosowanie procedury uszlachetniania czynnego względem produktów rolnych podlega uprzedniemu sprawdzeniu zgodności z warunkami ekonomicznymi określonymi w art. 117 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Warunki te uznaje się za spełnione zgodnie z art. 552 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Ponadto, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2454/93, warunki ekonomiczne określone w art. 117 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, uznaje się także za spełnione dla pewnych ilości produktów podstawowych użytych do wytworzenia towarów. Ilości te ustala się za pomocą bilansu sporządzonego przez Komisję, opartego na porównaniu wymaganych dostępnych środków z prognozowanym zapotrzebowaniem na

refundacje oraz uwzględniając, w szczególności, szacunkową wielkość wywozu danych towarów i wewnętrzną oraz zewnętrzną sytuację rynkową odpowiednich produktów podstawowych. Bilans ten, a więc także ilości, są oceniane w regularnych odstępach czasu, aby wziąć pod uwagę zmianę czynników gospodarczych i przepisów.

Szczegółowe przepisy wykonawcze do akapitu drugiego, umożliwiające wyznaczenie podstawowych produktów dopuszczonych w ramach procedury uszlachetniania czynnego oraz kontroli i planowania ilości w nim wymienionych, zagwarantują podmiotom gospodarczym większą przejrzystość dzięki uprzedniej publikacji indykatywnych ilości przywozu dla każdej wspólnej organizacji rynku. Publikacje te są dokonywane regularnie, w zależności od wykorzystania takich ilości. Szczegółowe przepisy wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2.

Termin „produkt podstawowy” użyty w niniejszym artykule dotyczy produktów wyszczególnionych według kodu CN w tabeli w załączniku I, włączając jedynie przypis 1 dotyczący zbóż.

2. Za ilość towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego innych niż określone w ust. 1 akapit drugi i przez to niepodlegających opłacie przewidzianej w art. 4 w celu albo w wyniku wywozu innych towarów uznaje się ilość faktycznie wykorzystaną przy wytworzeniu tych towarów.

Artykuł 13

1. Zmiany do załącznika II tabela 2, celem przystosowania jej do umów zawartych przez Wspólnotę, mogą być wprowadzane zgodnie z procedurą wskazaną w art. 16 ust. 2.

2. Komisja dostosowuje niniejsze rozporządzenie lub przyjęte zgodnie z nim rozporządzenia do kolejnych zmian przyjętych w Nomenklaturze Scalonej.

Artykuł 14

Niniejszy artykuł stosuje się do całego handlu preferencyjnego, dla którego określenie elementu rolnego opłat, ewentualnie obniżonych na warunkach określonych w art. 7, nie jest oparte na faktycznej zawartości określonej w art. 6 ust. 1 lit. a) lub dla którego kwoty bazowe nie są oparte na różnicach cenowych określonych w art. 6 ust. 1 lit. b).

Właściwości i ilości produktów podstawowych, które należy wziąć pod uwagę, są wskazane w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1460/96 z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wprowadzania w życie preferencyjnych zasad handlu mających zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych, jak przewidziano w art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 187 z 26.7.1996, s. 18.

Wszelkie zmiany do niniejszego rozporządzenia są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16 ust. 2.

Artykuł 15

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2 można ustanowić progi, poniżej których elementy rolne określone zgodnie z art. 6 i 7 ustalone są na zero. Zgodnie z tą samą procedurą można uzależnić to niestosowanie elementów rolnych od szczególnych warunków w celu uniknięcia tworzenia sztucznego obrotu handlowego.

2. Zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2 można określić próg, poniżej którego państwa członkowskie mogą zaniechać stosowania kwot, które mają być przyznane i nałożone na mocy niniejszego rozporządzenia, w związku z daną transakcją gospodarczą, jeśli bilans tych kwot jest niższy od progu.

Artykuł 16

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet Zarządzający ds. handlu produktami rolnymi przetworzonymi niewymienionymi w załączniku I (zwany dalej „komitetem”).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

3. Komitet może zbadać każdą inną sprawę przekazaną mu przez jego przewodniczącego, z inicjatywy samego przewodniczącego lub na wniosek państwa członkowskiego.

Artykuł 17

Środki niezbędne do dostosowania niniejszego rozporządzenia do zmian dokonanych w rozporządzeniu o jednolitej wspólnej

organizacji rynku, w celu zachowania istniejącego systemu, przyjmowane są zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2.

Artykuł 18

Metody jakościowej i ilościowej analizy towarów, a także inne przepisy techniczne konieczne do ich identyfikacji lub określenia ich składu są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.

Artykuł 19

Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia, dotyczące przywozu, wywozu oraz, jeżeli to stosowne, produkcji towarów, a także przyjętych administracyjnych środków wykonawczych. Szczegółowe zasady przekazywania tych informacji są określane zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2.

Artykuł 20

Rozporządzenie (WE) nr 3448/93, traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku V.

Artykuł 21

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Zastosowanie niniejszego rozporządzenia do kazein objętych kodem CN 3501 10 oraz do kazeinianów i ich pochodnych objętych kodem CN 3501 90 90 jest odroczone do czasu podjęcia przez Radę ostatecznej decyzji.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
S. O. LITTORIN

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz produktów rolnych, dla których różnica cen pomiędzy cenami na rynku światowym a cenami na rynku państw członkowskich może być wyrównana przy przywozie (*)

Kod CN	Wyszczególnienie produktów rolnych
0401	Mleko i śmietana, niezagęszczone, ani niezawierające cukru lub innego środka słodzącego
0402	Mleko i śmietana, zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego
ex 0403	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana ukwaszona, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, nie zawierające dodatku środka aromatycznego oraz nie zawierające dodatku owoców, orzechów lub kakao
0404	Serwatka, nawet zagęszczona lub zawierająca dodatek cukru lub innego środka słodzącego; produkty składające się ze składników naturalnego mleka, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
ex 0405	Masło i pozostałe tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka
0709 90 60	Kukurydza cukrowa - świeża lub schłodzona
0712 90 19	Kukurydza cukrowa suszona, cała, cięta w kawałki, łamana lub w proszku, ale dalej nieprzetworzona, inna niż hybrydy kukurydzy cukrowej do siewu
Dział 10	Zboża ⁽¹⁾
1701	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza w postaci stałej
1703	Melasy powstałe z ekstrakcji lub rafinacji cukru

⁽¹⁾ Z wyłączeniem orkisz do siewu objętego kodem CN 1001 90 10, nasion pszenicy zwyczajnej i meslin objętych kodem CN 1001 90 91, nasion jęczmienia oznaczonych kodem CN 1003 00 10 nasion kukurydzy objętych CN od kodami 1005 10 11 do 1005 10 90, ryżu do siewu objętego kodem CN 1006 10 10 oraz hybryd sorgo do siewu objętych kodem CN 1007 00 10.

(*) Produkty rolne wzięte pod uwagę, kiedy są używane w postaci nieprzetworzonej albo po przetworzeniu, albo też uważane za użyte do wyrobu towarów wymienionych w załączniku II tabela 1.

ZAŁĄCZNIK II

Tabela 1

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 0403	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana ukwaszona, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego lub aromatycznego lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:
0403 10 51 do 0403 10 99	– jogurt, aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao
0403 90 71 do 0403 90 99	– pozostałe, aromatyzowane lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao
0405 20 10 do 0405 20 30	Produkty mleczarskie do smarowania o zawartości tłuszczu powyżej 39 % masy i więcej, ale nieprzekraczającej 75 % masy
0710 40 00	Kukurydza cukrowa (niepoddana obróbce cieplnej lub nieugotowana na parze lub w wodzie), zamrożona
0711 90 30	Kukurydza cukrowa, zakonserwowana tymczasowo (np. w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadająca się w tym stanie do bezpośredniego spożycia
ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów zwierzęcych, lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów, lub olejów z działu 15, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje, lub ich frakcje objęte pozycją 1516:
1517 10 10	– Margaryna, z wyłączeniem margaryny płynnej, zawierająca więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka
1517 90 10	– Pozostałe, zawierające więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka
1702 50 00	Fruktoza chemicznie czysta
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao, z wyjątkiem wyciągu z lukrecji zawierającego więcej niż 10 % masy sacharozy, ale niezawierającego innych dodanych substancji, objętego kodem CN 1704 90 10
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao
1901	Ekstrakt słodowy, przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione, ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione, ani niewłączone
ex 1902	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni, kuskus, nawet przygotowany, z wyłączeniem makaronów nadziewanych, objętych pozycjami 1902 20 10 i 1902 20 30
1903 00 00	Tapioka i jej namiastki przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perełek, odsiewu lub w podobnych postaciach
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione, ani niewłączone
1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby
2001 90 30	Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), przetworzona lub zakonserwowana octem lub kwasem octowym
2001 90 40	Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym

Kod CN	Wyszczególnienie
2004 10 91	Ziemniaki w postaci mąki, mączki lub płatków przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006, w postaci mąki, mączki lub płatków
2004 90 10	Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), przetworzona lub zakonserwowana inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożona, inna niż produkty objęte pozycją 2006
2005 20 10	Ziemniaki w postaci mąki, mączki lub płatków przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, nie zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006,
2005 80 00	Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), przetworzona lub zakonserwowana inaczej niż octem lub kwasem octowym, nie zamrożona, inna niż produkty objęte pozycją 2006
2008 99 85	Kukurydza inna niż kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) inaczej przetworzona lub zakonserwowana, niezawierająca dodatku alkoholu lub dodatku cukru
2008 99 91	Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin zawierające 5 % masy skrobi lub więcej, inaczej przetworzone lub zakonserwowane i, niezawierające dodatku alkoholu lub dodatku cukru
2101 12 98	Przetwory na bazie kawy
2101 20 98	Przetwory na bazie herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej)
2101 30 19	Palone namiastki kawy z wyłączeniem palonej cykorii
2101 30 99	Ekstrakty, esencje i koncentraty palonych namiastek kawy z wyłączeniem palonej cykorii
2102 10 31 i 2102 10 39	Drożdże piekarnicze, nawet suszone
2105 00	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao:
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, inne niż objęte kodami CN 2106 10 20, 2106 90 20 i 2106 90 92 i inne niż aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe
2202 90 91 i 2202 90 95 i 2202 90 99	Pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych objętych pozycją 2009, zawierające produkty objęte pozycjami od 0401 do 0404, lub tłuszcz uzyskany z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404
2905 43 00	Mannit
2905 44	D-sorbit (sorbitol)
ex 3302	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) na bazie jednej lub wielu takich substancji, w rodzaju stosowanych jako surowce w przemyśle; pozostałe preparaty oparte na substancjach zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów
3302 10 29	Pozostałe, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów, zawierające wszystkie czynniki zapachowe charakterystyczne dla napojów, o rzeczywistym stężeniu objętościowym alkoholu nieprzekraczającym 0,5 % obj, inne niż produkty objęte kodem CN 3302 10 21
ex 3501	Kazeina, kazeiniany i pozostałe pochodne kazeiny
ex 3505 10	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane, z wyłączeniem estryfikowanych lub eteryfikowanych skrobi objętych kodem CN 3505 10 50
3505 20	Kleje na bazie skrobi, na bazie dekstryn lub pozostałych modyfikowanych skrobi
3809 10	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalcze barwników i pozostałe produkty i preparaty (na przykład klejonki i zaprawy) w rodzaju stosowanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, na bazie substancji skrobiowych, gdzie indziej niewłączone ani niewymienione
3824 60	Sorbit inny niż ten objęty podpozycją 2905 44

Tabela 2

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 0505	Skóry i pozostałe części ptaków z ich piórami lub puchem, pióra i części piór (nawet z przystrzyżonymi końcami) oraz puch, nie bardziej obrobione niż oczyszczone, zdezynfekowane lub zakonserwowane; proszek i odpadki piór lub części piór:
0505 10 90	– Pióra w rodzaju stosowanych do wypychania; puch, inne niż surowe
0505 90	– Pozostałe
0511 99 39	Gąbki naturalne pochodzenia zwierzęcego, inne niż surowe
1212 20 00	Wodorosty morskie i pozostałe algi, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet mielone, z wyłączeniem tych w rodzaju w farmacji lub do spożycia przez ludzi
ex 1302	Soki i ekstrakty roślinne; substancje pektynowe, pektyniany i pektany; agar-agar i pozostałe śluz i zagęszczacze, nawet modyfikowane, pochodzące z produktów roślinnych
1302 12 00	Soki i ekstrakty roślinne z lukrecji
1302 13 00	Soki i ekstrakty roślinne z chmielu
1302 19 80	Soki i ekstrakty roślinne inne niż soki i ekstrakty roślinne z lukrecji, chmielu, oleju żywicznego z wanilii oraz opium
ex 1302 20	Pektany
1302 31 00	Agar-agar, nawet modyfikowany
1302 32 10	Śluz i zagęszczacze, nawet modyfikowane, pochodzące z chleba świętojańskiego lub nasion chleba świętojańskiego
1505	Tłuszcz z wełny oraz substancje tłuszczowe otrzymane z niego (włącznie z lanoliną)
1506	Pozostałe tłuszcze i oleje zwierzęce oraz ich frakcje nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
ex 1515 90 11	Olej jojoba i jego frakcje nawet rafinowany lub nie, ale niemodyfikowany chemicznie
1516 20 10	Uwodorniony olej rycynowy, tzw. „wosk opalowy”
1517 90 93	Jadalne mieszaniny lub preparaty, w rodzaju stosowanych jako preparaty zapobiegające przyleganiu do formy
1518	Tłuszcze i oleje zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utleniane, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub produkt z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z niniejszego działu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyłączeniem olejów objętych kodami CN 1518 00 31 i 1518 00 39
1520 00 00	Glicerol, surowy; wody glicerolowe i ługi glicerolowe
1521	Woski roślinne (inne niż trójglicerydy), wosk pszczeły, pozostałe woski owadzie i spermacet, nawet rafinowane lub barwione
1522 00 10	Degras
1702 90 10	Maltoza chemicznie czysta
1704 90 10	Wyciąg (ekstrakt) z lukrecji zawierający więcej niż 10 % masy sacharozy, ale niezawierający innych dodanych substancji
1803	Pasta kakaowa, nawet odtuszczona
1804 00 00	Masło, tłuszcz i olej, kakaowe

Kod CN	Wyszczególnienie
1805 00 00	Proszek kakaowy, niezawierający dodatku cukru lub innego środka słodzącego
2001 90 60	Rdzenie palmowe, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym
ex 2008	Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
2008 11 10	– Masło orzechowe
2008 91 00	– Rdzenie palmowe
ex 2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) oraz przetwory na bazie tych produktów; cykorja palona ekstrakty, esencje i koncentraty z niej, inne niż przetwory objęte kodami CN 2101 12 98, 2101 20 98, 2101 30 19 i 2101 30 99
2102 10	Drożdże aktywne:
2102 10 10	– Kultury drożdży
2102 10 90	– Pozostałe, z wyłączeniem drożdży piekarniczych
2102 20	Drożdże nieaktywne, pozostałe mikroorganizmy jednokomórkowe, martwe
2102 30 00	Proszki do pieczenia, gotowe
2103	Sosy i preparaty do nich, zmieszane przyprawy i zmieszane przyprawy korzenne, mąka i mączka z gorczycy oraz gotowa musztarda
2104	Zupy i buliony i preparaty do nich; złożone przetwory spożywcze homogenizowane
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
2106 10	– Koncentraty białkowe i teksturowane substancje białkowe:
2106 10 20	– Niezawierające tłuszczu mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi, lub zawierające mniej niż 1,5 % masy tłuszczu mleka, 5 % masy sacharozy lub izoglukozy, 5 % masy glukozy lub skrobi
2106 90	– Pozostałe
2106 90 20	– Preparaty alkoholowe złożone, inne niż na bazie substancji zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów
2106 90 92	– Pozostałe preparaty niezawierające tłuszczu mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi lub zawierające mniej niż 1,5 % masy tłuszczu mleka, 5 % masy sacharozy lub izoglukozy, 5 % masy glukozy lub skrobi
2201 10	Wody, włącznie z naturalnymi lub sztucznymi wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego ani aromatyzującego
2202 10 00	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego lub wody aromatyzowane
2202 90 10	Pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych lub warzywnych objętych pozycją 2009, niezawierające produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404 lub tłuszczu uzyskanego z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404
2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
ex 2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe o dowolnej mocy, skażone, inne niż uzyskane z produktów rolnych wymienionych załączniku I do Traktatu

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj., niezyskany z produktów rolnych wymieniony w załączniku I do Traktatu; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
2402	Cygara, nawet z obciętymi końcami, cygaretki i papierosy, z tytoniu lub namiastek tytoniu
2403	Pozostały przetworzony tytoń i przetworzone namiastki; tytoń „homogenizowany” lub „odtworzony”, ekstrakty i esencje z tytoniu
3301 90 21	Wyekstrahowane oleozywice z lukrecji i z szyszek chmielowych
3301 90 30	Wyekstrahowane oleozywice inne niż z lukrecji lub z szyszek chmielowych
ex 3302	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) na bazie jednej lub na wielu takich substancjach, w rodzaju stosowanych jako surowce w przemyśle, pozostałe preparaty oparte na substancjach zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów
3302 10 10	– w rodzaju stosowanych w przemyśle spożywczym lub do produkcji napojów, zawierające wszystkie czynniki zapachowe charakterystyczne dla napojów, o rzeczywistym stężeniu objętościowym alkoholu przekraczającym 0,5 % obj.
3302 10 21	– w rodzaju stosowanych do produkcji napojów, zawierające wszystkie czynniki zapachowe charakterystyczne dla napojów, o rzeczywistym stężeniu objętościowym alkoholu nieprzekraczającym 0,5 %, niezawierające tłuszczu z mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi lub zawierające mniej niż 1,5 % masy tłuszczu z mleka, 5 % masy sacharozy lub izoglukozy, 5 % masy glukozy lub skrobi
3823	Przemysłowe monokarboksylowe kwasy tłuszczowe; kwaśne oleje z rafinacji, przemysłowe alkohole tłuszczowe

ZAŁĄCZNIK III

Kod CN	Wyszczególnienie
0403 10 51 do 0403 10 99	Jogurt aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao:
0403 90 71 do 0403 90 99	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana ukwaszona, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko aromatyzowane i zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao
0710 40 00	Kukurydza cukrowa (niepoddana obróbce cieplnej lub ugotowana na parze lub w wodzie), zamrożona
0711 90 30	Kukurydza cukrowa zakonserwowana tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadająca się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:
1517 10 10	Margaryna, z wyłączeniem margaryny płynnej, zawierającej więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka
1517 90 10	Pozostałe jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów działu 15, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje, lub ich frakcje objęte pozycją 1516, zawierające więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów z mleka
1702 50 00	Fruktoza chemicznie czysta
2005 80 00	Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), przetworzona lub zakonserwowana inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożona inna niż produkty objęte pozycją 2006
2905 43 00	Mannit
2905 44	D-Sorbit (sorbitol):
	– w roztworze wodnym
2905 44 11	– zawierający 2 % masy lub mniej D-mannitu lub mniej, w przeliczeniu na zawartość D - sorbitu
2905 44 19	– pozostały
	– pozostały:
2905 44 91	– zawierający 2 % masy D-mannitu lub mniej, w przeliczeniu na zawartość D-sorbitu
2905 44 99	– pozostały
3505 10 10	Dekstryny
3505 10 90	Pozostałe skrobie modyfikowane inne niż dekstryna, z wyłączeniem skrobi estryfikowanych lub eteryfikowanych
	Kleje oparte na skrobiach, na dekstrynach lub pozostałych skrobiach modyfikowanych:
3505 20 10	– zawierające mniej niż 25 % masy skrobi lub dekstryn lub pozostałych modyfikowanych skrobi
3505 20 30	– zawierające 25 % masy lub więcej, ale mniej niż 55 % masy skrobi lub dekstryn lub pozostałych modyfikowanych skrobi
3505 20 50	– zawierające 55 % masy lub więcej, ale mniej niż 80 % masy skrobi lub dekstryn lub pozostałych modyfikowanych skrobi
3505 20 90	– zawierające 80 % masy lub więcej skrobi, lub dekstryn, lub pozostałych modyfikowanych skrobi
3809 10	Środki wykończalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalacze barwników i pozostałe preparaty (na przykład klejonki i zaprawy), w rodzaju stosowanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, na bazie substancji skrobiowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
3824 60	Sorbit inny niż ten objęty podpozycją 2905 44

ZAŁĄCZNIK IV

Uchylone rozporządzenie i jego kolejne zmiany

Rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93	(Dz.U. L 318 z 20.12.1993, s. 18)
Rozporządzenie Rady (WE) nr 1097/98	(Dz.U. L 157 z 30.5.1998, s. 1)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2491/98	(Dz.U. L 309 z 19.11.1998, s. 28)
Rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2000	(Dz.U. L 298 z 25.11.2000, s. 5)

ZAŁĄCZNIK V

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 3448/93	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1
art. 1 ust. 2 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	art. 2 ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające
art. 1 ust. 2 akapit pierwszy tiret pierwsze i drugie	art. 2, ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b)
art. 1 ust. 2 akapit drugi	art. 2 ust. 1 akapit drugi
art. 1 ust. 2a	art. 2 ust. 2
art. 1 ust. 3	art. 3
art. 2	art. 4
art. 4	art. 5
art. 6 ust. 1, 2 i 3	art. 6 ust. 1, 2 i 3
art. 6 ust. 4 akapit pierwszy	art. 6 ust. 4 akapit pierwszy
art. 6 ust. 4 akapit drugi wyrażenie wprowadzające	art. 6 ust. 4 akapit drugi wyrażenie wprowadzające
art. 6 ust. 4 akapit drugi tiret pierwsze drugie i trzecie	art. 6 ust. 4 akapit drugi lit. a), b) i c)
art. 6 ust. 5 i 6	art. 6 ust. 5 i 6
art. 7 ust. 1	art. 7 ust. 1
art. 7 ust. 2 wyrażenie wprowadzające	art. 7 ust. 2 wyrażenie wprowadzające
art. 7 ust. 2 tiret pierwsze, drugie i trzecie	art. 7 ust. 2 lit. a), b) i c)
art. 7 ust. 3 i 4	art. 7 ust. 3 i 4
art. 8 ust. 1	art. 8 ust. 1
art. 8 ust. 2 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	art. 8 ust. 2 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające
art. 8 ust. 2 akapit pierwszy tiret pierwsze i drugie	art. 8 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i b)
art. 8 ust. 2 akapit drugi	art. 8 ust. 2 akapit drugi
art. 8 ust. 3 - 6	art. 8 ust. 3 - 6
art. 9 i 10	art. 9 i 10
art. 10a	art. 11
art. 11	art. 12
art. 12 ust. 2	art. 13 ust. 1
art. 12 ust. 3	art. 13 ust. 2
art. 13 ust. 1	art. 14 akapit pierwszy
art. 13 ust. 2	art. 14 akapit drugi i trzeci
art. 14	art. 15
art. 16 ust. 1 i 2	art. 16 ust. 1 i 2
art. 16 ust. 3	—
art. 17	art. 16 ust. 3
art. 18	art. 17
art. 19	art. 18

Rozporządzenie (WE) nr 3448/93	Niniejsze rozporządzenie
art. 20	art. 19
art. 21	—
—	art. 20
art. 22	art. 21
załącznik A	załącznik I
załącznik B	załącznik II
załącznik C	załącznik III
—	załącznik IV
—	załącznik V

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1217/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych we Wspólnocie Europejskiej****(wersja ujednolicona)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 ust. 2 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 r. ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i prowadzonej działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości należy zatem to rozporządzenie ujednolicić.
- (2) Rozwój wspólnej polityki rolnej wymaga dostępu do obiektywnej i właściwej informacji o dochodach w różnych kategoriach gospodarstw rolnych i o działalności gospodarczej gospodarstw mieszczących się w kategoriach, które wymagają specjalnej uwagi na poziomie Wspólnoty.
- (3) Rachunki gospodarstw rolnych stanowią zasadnicze źródło podstawowych danych dla oszacowania dochodów gospodarstw rolnych lub badania ich działalności gospodarczej.
- (4) Gromadzone dane powinny być uzyskiwane od gospodarstw rolnych specjalnie i odpowiednio wybranych zgodnie z ogólnymi zasadami i powinny one być oparte na faktach możliwych do sprawdzenia. Takie dane powinny odzwierciedlać techniczne, ekonomiczne i socjalne warunki takiego gospodarstwa, powinny być uzyskane z pojedynczych gospodarstw, dostępne tak szybko, jak tylko jest to możliwe, oparte na ujednoliconych definicjach, przedstawione w jednolitej formie i nadające się do wykorzystania przez Komisję w dowolnym czasie i ze wszystkimi szczegółami.
- (5) Cele te mogą zostać osiągnięte tylko za pomocą wspólnotowej sieci służącej do zbierania danych rachunkowych gospodarstw rolnych (dalej zwanej „siecią danych”), opartej na biurach rachunkowych gospodarstw istnieją-

cych w każdym państwie członkowskim, cieszącej się zaufaniem zainteresowanych stron i polegającej na ich dobrowolnym udziale.

- (6) W celu uzyskania wyników rachunkowych, które są wystarczająco jednolite na poziomie Wspólnoty, gospodarstwa przekazujące dane powinny być rozmieszczone między różnymi okręgami i różnymi kategoriami gospodarstw na podstawie stratyfikacji pola obserwacji, opartej na wspólnotowej typologii gospodarstw rolnych ustanowionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1242/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiającym wspólnotową typologię gospodarstw rolnych ⁽⁴⁾.
- (7) Okręgi sieci danych powinny być, na tyle, na ile jest to możliwe, identyczne z tymi używanymi do przedstawiania innych danych regionalnych, które są istotne w celu zapewnienia wytycznych dla wspólnej polityki rolnej.
- (8) Z przyczyn związanych z zarządzaniem, Komisja powinna zostać upoważniona do zmiany, na wniosek państwa członkowskiego, listy okręgów państw członkowskich.
- (9) Pole obserwacji sieci danych powinno obejmować wszystkie gospodarstwa rolne o pewnej wielkości ekonomicznej, bez względu na to, czy osoba prowadząca to gospodarstwo wykonuje jakieś prace na zewnątrz. Pole to powinno być okresowo rozpatrywane na nowo w kontekście nowych danych z Badania Struktur Gospodarstw Rolnych.
- (10) Gospodarstwa przekazujące dane powinny zostać dobrane zgodnie z zasadami ustanowionymi w kontekście planu wyboru mającego na celu uzyskanie próby rachunkowej reprezentatywnej dla pola obserwacji.
- (11) Z uwagi na zdobyte doświadczenie pożądane jest, aby podstawowe decyzje dotyczące wyboru gospodarstw przekazujących dane, w szczególności ustanowienie planu wyboru, były przyjmowane na poziomie krajowym. W związku z powyższym, na tym poziomie powinien zostać ustanowiony organ odpowiedzialny za to zadanie. Państwa członkowskie, które są podzielone na kilka okręgów, powinny jednakże mieć prawo utrzymania komitetów regionalnych.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 20 października 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. 109 z 23.6.1965, s. 1859/65.

⁽³⁾ Zob. załącznik II.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 3.

- (12) Krajowa agencja łącznikowa powinna odgrywać kluczową rolę w zarządzaniu siecią danych.
- (13) Przy wyborze gospodarstw rolnych oraz analizowaniu i ocenianiu zebranych danych, niezbędne jest odniesienie się do danych pochodzących z innych źródeł.
- (14) Rolnicy powinni otrzymać zapewnienie, że ich rachunki i wszystkie inne indywidualne dane, uzyskane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, nie zostaną wykorzystane do celów podatkowych lub do celów innych niż przewidziane w niniejszym rozporządzeniu lub ujawnione przez osoby uczestniczące, aktualnie lub uprzednio, we wspólnotowej sieci danych rachunkowych gospodarstw rolnych.
- (15) W celu osiągnięcia pewności co do obiektywności i adekwatności zebranych danych, Komisja powinna otrzymać wszystkie niezbędne informacje, dotyczące sposobu, w jaki organy, którym powierzono wybór gospodarstw rolnych i biur rachunkowych uczestniczących we wspólnotowej sieci danych rachunkowych gospodarstw rolnych, wywiązują się ze swoich obowiązków, a jeśli jest to niezbędne, Komisja powinna mieć możliwość wysłania ekspertów do pracy na miejscu, we współdziałaniu z właściwymi organami krajowymi.
- (16) Sieć danych jest pożytecznym instrumentem umożliwiającym Komisji rozwijanie wspólnej polityki rolnej i służyć w konsekwencji zarówno państwom członkowskim jak i Wspólnocie. Dlatego też, koszt systemów komputerowych, na bazie których działa sieć oraz badań i działań rozwijających inne aspekty sieci, powinien być pokrywany z środków finansowych Wspólnoty.
- (17) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

TWORZENIE WSPÓLNOTOWEJ SIECI DANYCH RACHUNKOWYCH GOSPODARSTW ROLNYCH

Artykuł 1

1. W celu zaspokojenia potrzeb wspólnej polityki rolnej, zostaje utworzona wspólnotowa sieć służąca do zbierania danych rachunkowych gospodarstw rolnych (dalej zwana „siecią danych”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

2. Celem sieci danych jest zbieranie danych rachunkowych potrzebnych w szczególności do:

- a) rocznej oceny dochodów gospodarstw rolnych mieszczących się w polu obserwacji określonym w art. 5; oraz
- b) analizy działalności gospodarczej gospodarstw rolnych.

3. Dane uzyskane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem służą przede wszystkim jako podstawa do opracowania przez Komisję sprawozdań dotyczących sytuacji rolnictwa i rynków rolnych, jak również dotyczących dochodów gospodarstw rolnych we Wspólnocie. Sprawozdania są przedkładane corocznie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w szczególności w celu corocznego ustalania cen produktów rolnych.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „przedsiębiorca” oznacza osobę fizyczną odpowiedzialną za bieżące kierowanie gospodarstwem rolnym;
- b) „kategoria gospodarstwa” oznacza grupę gospodarstw rolnych, które należą do tej samej kategorii w zakresie typu rolniczego i wielkości ekonomicznej określonej we wspólnotowej typologii gospodarstw rolnych ustanowionej rozporządzeniem (WE) nr 1242/2008;
- c) „gospodarstwo przekazujące dane” oznacza gospodarstwo rolne sporządzające sprawozdania do celów sieci danych;
- d) „okręg” oznacza terytorium państwa członkowskiego lub jego część wytyczoną w celu wyboru gospodarstw przekazujących dane; lista takich okręgów znajduje się w załączniku I;
- e) „dane rachunkowe” oznaczają dane techniczne, finansowe lub ekonomiczne odnoszące się do gospodarstwa rolnego, pochodzące z rachunków składających się z pozycji wprowadzanych systematycznie i regularnie w ciągu roku obrachunkowego.

Artykuł 3

Na wniosek państwa członkowskiego listę okręgów zmienia się zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2, o ile wniosek ten dotyczy okręgów tego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ II

OKREŚLANIE DOCHODÓW GOSPODARSTW ROLNYCH

Artykuł 4

Niniejszy rozdział stosuje się do zbierania danych rachunkowych do celów sporządzenia rocznej oceny dochodów gospodarstw rolnych.

Artykuł 5

1. Pole obserwacji, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a), obejmuje gospodarstwa rolne o wielkości ekonomicznej co najmniej równej progowi wyrażonemu w euro, odpowiadającemu jednej z dolnych granic dla klas wielkości ekonomicznych, zdefiniowanych w typologii wspólnotowej.

2. W celu zakwalifikowania jako gospodarstwo przekazujące dane gospodarstwo rolne:

- a) posiada wielkość ekonomiczną co najmniej równą progowi określonymu zgodnie z ust. 1;
- b) prowadzone jest przez rolnika prowadzącego rachunkowość lub gotowego i zdolnego do prowadzenia rachunkowości oraz gotowego do udostępniania danych rachunkowych dotyczących jego gospodarstwa Komisji;
- c) jest reprezentatywne, wraz z pozostałymi gospodarstwami i na poziomie każdego okręgu, dla pola obserwacji.

3. Maksymalna liczba gospodarstw przekazujących dane wynosi 105 000 dla Wspólnoty.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności próg dla wielkości ekonomicznej oraz liczba gospodarstw przekazujących dane na okręg, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Artykuł 6

1. Każde państwo członkowskie tworzy komitet krajowy ds. sieci danych (zwany dalej „komitetem krajowym”).

2. Komitet krajowy jest odpowiedzialny za wybór gospodarstw przekazujących dane. W tym celu do jego obowiązków należy w szczególności zatwierdzanie:

a) planu wyboru gospodarstw przekazujących dane, określającego w szczególności podział gospodarstw przekazujących dane na kategorię gospodarstwa rolnego oraz szczegółowe zasady wyboru tych gospodarstw;

b) sprawozdania z wykonania planu wyboru gospodarstw przekazujących dane.

3. Przewodniczący komitetu krajowego wyznaczany jest przez państwo członkowskie spośród członków tego komitetu.

Komitet krajowy podejmuje decyzje jednomyślnie. W wypadku nieosiągnięcia jednomyślności decyzje podejmuje organ wyznaczony przez państwo członkowskie.

4. Państwa członkowskie, które mają kilka okręgów, mogą, dla każdego okręgu pod swoją jurysdykcją, utworzyć komitet regionalny sieci danych (zwany dalej „komitetem regionalnym”).

Komitet regionalny ma w szczególności obowiązek współpracy z agencją łącznikową, o której mowa w art. 7, przy wyborze gospodarstw przekazujących dane.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Artykuł 7

1. Każde państwo członkowskie wyznacza agencję łącznikową, której zadaniami są:

a) informowanie komitetu krajowego, komitetów regionalnych oraz biur rachunkowych o szczegółowych zasadach stosujących się do nich oraz zapewnienie prawidłowego wdrażania tych zasad;

b) sporządzanie i przedkładanie komitetowi krajowemu do zatwierdzenia, a następnie przekazywanie Komisji:

(i) planu wyboru gospodarstw przekazujących dane, który sporządzany jest na podstawie najbardziej aktualnych danych statystycznych przedstawionych zgodnie ze wspólnotową typologią gospodarstw rolnych;

(ii) sprawozdania w sprawie wykonania planu wyboru gospodarstw przekazujących dane;

c) opracowanie:

(i) listy gospodarstw przekazujących dane;

(ii) listy biur rachunkowych gotowych i zdolnych do wypełnienia sprawozdań z gospodarstw rolnych zgodnie z warunkami umów przewidzianych w art. 10 i 15;

d) gromadzenie sprawozdań z gospodarstw rolnych przesłanych przez biura rachunkowe i weryfikowanie w oparciu o wspólny program kontroli, czy zostały one należycie wypełnione;

e) przysyłanie Komisji należycie wypełnionych sprawozdań z gospodarstw rolnych niezwłocznie po zweryfikowaniu;

f) przekazywanie komitetowi krajowemu, komitetom regionalnym oraz biurach rachunkowym wniosków o informacje przewidzianych w art. 17 oraz przekazywanie stosownych odpowiedzi Komisji.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Artykuł 8

1. Każde gospodarstwo przekazujące dane robi to indywidualnie i anonimowo.

2. Dane rachunkowe przedstawione w każdym sprawozdaniu z gospodarstwa rolnego umożliwiają:

— scharakteryzowanie gospodarstwa przekazującego dane na podstawie głównych elementów jego czynników produkcji;

— ocenę dochodów gospodarstwa w różnych formach;

— sprawdzenie w drodze kontroli na miejscu prawdziwości przekazywanych informacji.

3. Rodzaj danych rachunkowych wykazywanych w sprawozdaniu z gospodarstwa rolnego, forma, w jakiej dane są przedstawiane, oraz definicje i instrukcje odnoszące się do nich, ustalane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Artykuł 9

Rolnik, którego gospodarstwo zostało wybrane jako gospodarstwo przekazujące dane, wybiera z listy opracowanej do tego

celu przez agencję łącznikową biuro rachunkowe gotowe wypełniać sprawozdania dla jego gospodarstwa, zgodnie z warunkami umowy, o której mowa w art. 10.

Artykuł 10

1. Umowa jest zawierana corocznie za zgodą państwa członkowskiego między właściwym organem przez nie wyznaczonym a każdym biurem rachunkowym wybranym na podstawie art. 9. Na podstawie takiej umowy biuro rachunkowe podejmuje się wypełniać sprawozdania z gospodarstw rolnych za standardową opłatą, w sposób zgodny z przepisami art. 8.

2. Warunki umowy określonej w ust. 1, które muszą być jednolite we wszystkich państwach członkowskich, ustalane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

3. Gdy obowiązki biura rachunkowego są wykonywane przez departament administracyjny, zostaje on zawiadomiony o swoich obowiązkach zwykłą drogą administracyjną.

ROZDZIAŁ III

ZBIERANIE DANYCH RACHUNKOWYCH DO CELÓW ANALIZY DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ GOSPODARSTW ROLNYCH

Artykuł 11

Niniejszy rozdział stosuje się do zbierania danych rachunkowych do celów analizy działalności gospodarczej gospodarstw rolnych.

Artykuł 12

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2, ustala się:

— przedmiot analizy, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. b);

— szczegółowe zasady dotyczące wyboru i liczby gospodarstw przekazujących dane, które ustala się zgodnie z celami każdej konkretnej analizy.

Artykuł 13

1. Każde gospodarstwo przekazujące dane, wybrane zgodnie z zasadami przyjętymi na podstawie art. 12 tiret drugie, robi to indywidualnie i anonimowo. Sprawozdanie z gospodarstwa rolnego zawiera dane rachunkowe wymagane zgodnie z art. 8 ust. 2 oraz wszystkie dalsze pozycje rachunkowe i szczegóły, jakie są wymagane przy danej analizie.

2. Rodzaj danych rachunkowych wykazywanych w specjalnym sprawozdaniu z gospodarstwa rolnego, forma, w jakiej dane są przedstawiane, oraz definicje i instrukcje odnoszące się do nich, ustalane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

3. Specjalne sprawozdania z gospodarstw rolnych wypełniane są przez biura rachunkowe, wybrane zgodnie z przepisami art. 14.

Artykuł 14

Rolnik, którego gospodarstwo zostało wybrane zgodnie z zasadami przyjętymi na podstawie art. 12 tiret drugie, wybiera z listy opracowanej do tego celu przez agencję łącznikową biuro rachunkowe gotowe wypełniać specjalne sprawozdanie dla jego gospodarstwa, zgodnie z warunkami umowy, o której mowa w art. 15.

Artykuł 15

1. Umowa zostaje zawarta za zgodą państwa członkowskiego między właściwym organem przez nie wyznaczonym a każdym biurem rachunkowym wybranym na podstawie art. 14. Na podstawie takiej umowy biuro rachunkowe podejmuje się wypełniać specjalne sprawozdania z gospodarstw rolnych za standardową opłatą, w sposób zgodny z przepisami art. 13.

2. Warunki umowy określonej w ust. 1, które muszą być jednolite we wszystkich państwach członkowskich, ustalane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Dodatkowe warunki, które mogą być umieszczone przez państwa członkowskie w tej umowie, ustalane są zgodnie z tą samą procedurą.

3. Gdy obowiązki biura rachunkowego są wykonywane przez departament administracyjny, zostaje on powiadomiony o swoich obowiązkach zwykłą drogą administracyjną.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 16

1. Zakazane jest wykorzystanie do celów podatkowych jakichkolwiek indywidualnych danych rachunkowych lub innych indywidualnych danych uzyskanych w ramach wykonywania niniejszego rozporządzenia lub ujawnianie albo wykorzystanie takich danych do celów innych niż te określone w art. 1.

2. Zabrania się osobom uczestniczącym, aktualnie lub uprzednio, w tworzeniu sieci danych rachunkowych, ujawniania jakichkolwiek indywidualnych danych rachunkowych lub jakich-

kolwiek innych indywidualnych danych, o których dowiedziały się one w czasie wykonywania swoich obowiązków lub przy okazji ich wykonywania.

3. Państwa członkowskie podejmą wszelkie stosowne kroki w celu zapewnienia karalności naruszeń przepisów ust. 2.

Artykuł 17

1. Komitet krajowy, komitety regionalne, agencja łącznikowa oraz biura rachunkowe są zobowiązane, w ramach swoich odpowiednich obszarów odpowiedzialności, do zapewnienia Komisji wszystkich informacji, których może ona zażądać, dotyczących wywiązywania się z ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Takie wnioski o informacje kierowane do komitetu krajowego, komitetów regionalnych lub biur rachunkowych oraz odpowiednie odpowiedzi przekazywane są na piśmie za pośrednictwem agencji łącznikowej.

2. Jeśli przekazywane informacje są niewystarczające lub nie zostają dostarczone we właściwym czasie, Komisja może, przy współdziałaniu z agencją łącznikową, wysłać ekspertów do pracy na miejscu.

Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Komitet Wspólnoty ds. Sieci Danych Rachunkowych Gospodarstw Rolnych (dalej zwany „komitetem Wspólnoty”).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet Wspólnoty jest konsultowany w celu:

a) weryfikacji, czy plany wyboru gospodarstw przekazujących dane są zgodne z przepisami art. 5;

b) analizowania i oceny wagi wyników rocznych dostarczanych przez sieć danych, uwzględniając w szczególności dane pochodzące z innych źródeł między innymi ogólnie z rachunków gospodarstw rolnych i statystyk oraz z rachunków krajowych.

4. Komitet Wspólnoty może rozpatrywać wszelkie inne sprawy przedstawione przez swojego przewodniczącego, z jego własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela państwa członkowskiego.

Komitet Wspólnoty bada każdego roku, w październiku, tendencje w dochodach gospodarstw rolnych we Wspólnocie, odnosząc się w szczególności do zaktualizowanych wyników sieci danych.

Komitet Wspólnoty jest regularnie informowany o działaniu sieci danych.

5. Przewodniczący zwołuje posiedzenia komitetu Wspólnoty.

Komisja zapewnia obsługę sekretarską dla komitetu Wspólnoty.

Artykuł 19

1. Środki finansowe zawarte w budżecie ogólnym Unii Europejskiej, w sekcji Komisji, pokrywają:

- a) koszty sieci danych związane z wypłacaniem honorariów biurom rachunkowym za wykonywanie przez nie obowiązków, o których mowa w art. 10 i 15;
- b) wszelkie koszty systemów komputerowych używanych przez Komisję do przyjmowania, weryfikacji, przetwarzania

i analizowania danych rachunkowych dostarczanych przez państwa członkowskie.

Koszty, o których mowa w lit. b), zawierają, w stosownych przypadkach, koszty rozpowszechniania wyników tych operacji oraz koszty badań i rozwoju innych aspektów sieci danych.

2. Koszty utworzenia i działania komitetu krajowego, komitetów regionalnych i agencji łącznikowych nie są włączane do budżetu Wspólnoty.

Artykuł 20

Rozporządzenie nr 79/65/EWG traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku III.

Artykuł 21

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Rady

S. O. LITTORIN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz okręgów, o których mowa w art. 2 lit. d)

Belgia

1. Vlaanderen
2. Bruxelles — Brussel
3. Wallonie

Bułgaria

1. Северозападен (Severozapaden)
2. Северен централен (Severen tsentralen)
3. Североизточен (Severoiztochen)
4. Югозападен (Yugozapaden)
5. Южен централен (Yuzhen tsentralen)
6. Югоизточен (Yugoiztochen)

Bułgaria może jednak stanowić jeden okręg do dnia 31 grudnia 2009 r.

Republika Czeska

Stanowi jeden okręg

Dania

Stanowi jeden okręg

Niemcy

1. Schleswig-Holstein
2. Hamburg
3. Niedersachsen
4. Bremen
5. Nordrhein-Westfalen
6. Hessen
7. Rheinland-Pfalz
8. Baden-Württemberg
9. Bayern
10. Saarland
11. Berlin
12. Brandenburg
13. Mecklenburg-Vorpommern
14. Sachsen
15. Sachsen-Anhalt
16. Thüringen

Estonia

Stanowi jeden okręg

Irlandia

Stanowi jeden okręg

Grecja

1. Μακεδονία — Θράκη
2. Ήπειρος — Πελοπόννησος — Νήσοι Ιονίου
3. Θεσσαλία
4. Στερεά Ελλάδα — Νήσοι Αιγαίου — Κρήτη

Hiszpania

1. Galicia
2. Asturias
3. Cantabria
4. País Vasco
5. Navarra
6. La Rioja
7. Aragón
8. Cataluña
9. Baleares
10. Castilla-León
11. Madrid
12. Castilla-La Mancha
13. Comunidad Valenciana
14. Murcia
15. Extremadura
16. Andalucía
17. Canarias

Francja

1. Île de France
2. Champagne-Ardenne
3. Picardie
4. Haute-Normandie
5. Centre
6. Basse-Normandie
7. Bourgogne
8. Nord-Pas de Calais
9. Lorraine
10. Alsace
11. Franche-Comté
12. Pays de la Loire
13. Bretagne
14. Poitou-Charentes
15. Aquitaine
16. Midi-Pyrénées
17. Limousin
18. Rhône-Alpes
19. Auvergne
20. Languedoc-Roussillon
21. Provence-Alpes-Côte d'Azur
22. Corse

Włochy

1. Piemonte
2. Valle d'Aosta
3. Lombardia
4. Alto Adige
5. Trentino
6. Veneto
7. Friuli — Venezia Giulia

8. Liguria
9. Emilia — Romagna
10. Toscana
11. Umbria
12. Marche
13. Lazio
14. Abruzzi
15. Molise
16. Campania
17. Puglia
18. Basilicata
19. Calabria
20. Sicilia
21. Sardegna

Cypr

Stanowi jeden okręg

Łotwa

Stanowi jeden okręg

Litwa

Stanowi jeden okręg

Luksemburg

Stanowi jeden okręg

Węgry

1. Közép-Magyarország
2. Közép-Dunántúl
3. Nyugat-Dunántúl
4. Dél-Dunántúl
5. Észak-Magyarország
6. Észak-Alföld
7. Dél-Alföld

Malta

Stanowi jeden okręg

Niderlandy

Stanowi jeden okręg

Austria

Stanowi jeden okręg

Polska

1. Pomorze i Mazury
2. Wielkopolska i Śląsk
3. Mazowsze i Podlasie
4. Małopolska i Pogórze

Portugalia

1. Norte e Centro
2. Ribatejo-Oeste
3. Alentejo e Algarve
4. Açores e Madeira

Rumunia

1. Nord-Est
2. Sud-Est
3. Sud-Muntenia
4. Sud-Vest-Oltenia
5. Vest
6. Nord-Vest
7. Centru
8. București-Ilfov

Słowenia

Stanowi jeden okręg

Słowacja

Stanowi jeden okręg

Finlandia

1. Etelä-Suomi
2. Sisä-Suomi
3. Pohjanmaa
4. Pohjois-Suomi

Szwecja

1. Równiny południowej i środkowej Szwecji
2. Lasy i mieszane obszary rolnicze i leśne południowej i środkowej Szwecji
3. Obszary północnej Szwecji

Zjednoczone Królestwo

1. England — north region
 2. England — east region
 3. England — west region
 4. Wales
 5. Scotland
 6. Northern Ireland
-

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i lista jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Rady nr 79/65/EWG
(Dz.U. 109 z 23.6.1965, s. 1859)

Akt Przystąpienia z 1972 r. załącznik I pkt II.A.4 oraz
załącznik II pkt II.D.1
(Dz.U. L 73 z 27.3.1972, s. 59 i 125)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2835/72
(Dz.U. L 298 z 31.12.1972, s. 47)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2910/73
(Dz.U. L 299 z 27.10.1973, s. 1)

Akt Przystąpienia z 1979 r. załącznik I pkt II.A i II.G
(Dz.U. L 291 z 19.11.1979, s. 64 i 87)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2143/81
(Dz.U. L 210 z 30.7.1981, s. 1)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3644/85
(Dz.U. L 348 z 24.12.1985, s. 4)

Akt Przystąpienia z 1985 r. załącznik I pkt XIV.(i)
(Dz.U. L 302 z 15.11.1985, s. 235)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3768/85
(Dz.U. L 362 z 31.12.1985, s. 8)

wyłącznie załącznik pkt 2

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3577/90
(Dz.U. L 353 z 17.12.1990, s. 23)

wyłącznie załącznik XVI

Akt Przystąpienia z 1994 r. załącznik I pkt V.A.I
(Dz.U. C 241 z 29.8.1994, s. 117)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2801/95
(Dz.U. L 291 z 6.12.1995, s. 3)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1256/97
(Dz.U. L 174 z 2.7.1997, s. 7)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003
(Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1)

wyłącznie załącznik II pkt 1

Akt Przystąpienia z 2003 r. załącznik II pkt 6.A.I
(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 346)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2059/2003
(Dz.U. L 308 z 25.11.2003, s. 1)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 660/2004
(Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 97)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1791/2006
(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1)

wyłącznie załącznik rozdział 5 sekcja A pkt 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1469/2007
(Dz.U. L 329 z 14.12.2007, s. 5)

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie nr 79/65/EWG	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 i 2	art. 1 i 2
art. 2a	art. 3
art. 3	art. 4
art. 4	art. 5
art. 5	art. 6
art. 6 ust. 1 lit. a)	art. 7 ust. 1 lit. a)
art. 6 ust. 1 lit. b) tiret pierwsze	art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (i)
art. 6 ust. 1 lit. b) tiret drugie	art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii)
art. 6 ust. 1 lit. c) tiret pierwsze	art. 7 ust. 1 lit. c) ppkt (i)
art. 6 ust. 1 lit. c) tiret drugie	art. 7 ust. 1 lit. c) ppkt (ii)
art. 6 ust. 1 lit. e), f) i g)	art. 7 ust. 1 lit. e), f) i g)
art. 6 ust. 2	art. 7 ust. 2
art. 7	art. 8
art. 8	art. 9
art. 9	art. 10
art. 10	art. 11
art. 11	art. 12
art. 12	art. 13
art. 13	art. 14
art. 14	art. 15
art. 15	art. 16
art. 16	art. 17
art. 17	—
art. 18	—
art. 19	art. 18 ust. 1, 2 i 3
art. 20 ust. 1 i 2	art. 18 ust. 4 i 5
art. 21 akapity pierwszy i drugi	art. 18 ust. 6
art. 21 akapit trzeci	—
art. 22	art. 19
art. 23	—
—	art. 20
—	art. 21
załącznik	załącznik I
—	załącznik II
—	załącznik III

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 30 listopada 2009 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Azerbejdżańskiej
dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych

(2009/947/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze i art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do otwarcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.
- (2) W imieniu Wspólnoty Komisja wynegocjowała Umowę między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Azerbejdżańskiej dotyczącą pewnych aspektów usług lotniczych ⁽²⁾ (zwaną dalej „umową”) zgodnie z mechanizmami i wytycznymi zawartymi w załączniku do decyzji Rady upoważniającej Komisję do otwarcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.

- (3) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty dnia 7 lipca 2009 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady 2009/741/WE ⁽³⁾.

- (4) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Umowa między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Azerbejdżańskiej dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Wspólnoty.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do dokonania notyfikacji przewidzianej w art. 8 ust. 1 umowy.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Rady

B. ASK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 25 października 2005 r. (Dz.U. C 272 E z 9.11.2006, s. 56).

⁽²⁾ Dz.U. L 265 z 9.10.2009, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. L 265 z 9.10.2009, s. 24.

UMOWY

RADA

Powiadomienie o wejściu w życie protokołu do umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem Republiki Bułgarii i Rumunii w charakterze umawiających się stron, w następstwie przystąpienia tych państw do Unii Europejskiej

Protokół do umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem Republiki Bułgarii i Rumunii w charakterze umawiających się stron, w następstwie przystąpienia tych państw do Unii Europejskiej ⁽¹⁾ – który Rada postanowiła zawrzeć w dniu 27 listopada 2008 r. ⁽²⁾ – wszedł w życie w dniu 1 czerwca 2009 r., po tym jak w dniu 5 maja 2009 r. wpłynęło – na mocy art. 7 tego protokołu – ostatnie powiadomienie o zakończeniu stosownych procedur.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2009, s. 53.

⁽²⁾ *Ibid.*, s. 51.

Powiadomienie o wejściu w życie umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską zmieniającej załącznik 11 do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi

Umowa między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską zmieniająca załącznik 11 do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi ⁽¹⁾ – którą Rada postanowiła zawrzeć w dniu 19 października 2009 r. ⁽²⁾ – weszła w życie w dniu 1 grudnia 2009 r., po tym jak w dniu 30 listopada 2009 r. wpłynęło – na mocy art. 2 tej umowy – ostatnie powiadomienie o zakończeniu stosownych procedur.

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 31.12.2008, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 288 z 4.11.2009, s. 22.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RAMOWA RADY 2009/948/WSiSW

z dnia 30 listopada 2009 r.

w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 1 lit. c) i d) oraz art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Republiki Czeskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej i Królestwa Szwecji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwijanie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) W myśl programu haskiego⁽¹⁾ w sprawie wzmocnienia wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej, który został zatwierdzony przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniach 4 i 5 listopada 2004 r., państwa członkowskie, chcąc sfinalizować złożony program środków mających wprowadzić w życie zasadę wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych w sprawach karnych, powinny rozważyć prawodawstwo o konfliktach jurysdykcji, po to by zwiększyć skuteczność ścigania przestępstw, a jednocześnie zagwarantować odpowiednie wymierzanie sprawiedliwości.
- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji ramowej powinny służyć zapobieganiu sytuacjom, w których w różnych państwach członkowskich toczą się wobec tej samej osoby równoległe postępowania karne w sprawie tych samych czynów, czego skutkiem może być prawomocne zakończenie tych postępowań w co najmniej dwóch państwach członkowskich. Decyzja ramowa ma zatem zapobiegać naruszaniu zasady *ne bis in idem*, o której mowa w art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej

w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach⁽²⁾, i której wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

- (4) W celu osiągnięcia porozumienia co do skutecznego rozwiązania, które pozwoli uniknąć negatywnych skutków równoległych postępowań oraz zbędnych nakładów czasu i zasobów stosownych właściwych organów, powinny mieć miejsce bezpośrednie konsultacje pomiędzy tymi organami. Takie skuteczne rozwiązanie może polegać przede wszystkim na skoncentrowaniu postępowania karnego w jednym państwie członkowskim na przykład w wyniku przeniesienia postępowania. Może też polegać na jakimkolwiek innym rozwiązaniu, w tym w zakresie jego umiejscowienia w czasie, pozwalającym na skuteczne i rozsądne prowadzenie takiego postępowania na przykład poprzez przekazanie sprawy Eurojustowi, jeżeli właściwe organy nie są w stanie osiągnąć porozumienia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na kwestię gromadzenia dowodów, na którą może wpłynąć prowadzenie równoległych postępowań.
- (5) Jeżeli właściwy organ jednego z państw członkowskich ma uzasadnione powody, by przypuszczać, że w innym państwie członkowskim toczy się równoległe postępowanie karne wobec tej samej osoby w sprawie tych samych czynów, czego skutkiem może być prawomocne zakończenie tych postępowań w co najmniej dwóch państwach członkowskich, organ ten powinien nawiązać kontakt z właściwym organem drugiego państwa członkowskiego. Stwierdzenie, czy istnieją uzasadnione powody, powinno należeć wyłącznie do organu nawiązującego kontakt. Takie uzasadnione powody mogą istnieć na przykład, jeżeli podejrzany lub oskarżony twierdzi – i podaje szczegółowe informacje – że w innym państwie członkowskim toczy się wobec niego równoległe postępowanie karne w sprawie tych samych czynów, lub jeżeli właściwy organ innego państwa członkowskiego kieruje stosowny wniosek o wzajemną pomoc prawną, z którego wynika, że może się toczyć równoległe postępowanie karne, lub jeżeli takiej informacji udziela organ policyjny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 3.3.2005, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

- (6) Wymiana informacji pomiędzy właściwymi organami powinna polegać na obowiązkowej wymianie określonego zestawu podstawowych informacji, które zawsze należy podać. Informacje te powinny przede wszystkim pomóc właściwie zidentyfikować daną osobę i określić charakter oraz etap stosownego postępowania równoległego.
- (7) Na właściwym organie, z którym nawiązał kontakt właściwy organ innego państwa członkowskiego, powinien spoczywać ogólny obowiązek udzielenia odpowiedzi na wystosowany wniosek. Zachęca się organ nawiązujący kontakt, by wyznaczył organowi, z którym nawiązuje kontakt, termin, w którym należy – jeżeli to możliwe – udzielić odpowiedzi. Podczas nawiązywania kontaktu właściwe organy powinny w pełni uwzględnić szczególną sytuację osoby, wobec której zastosowano środek zapobiegawczy polegający na pozbawieniu wolności.
- (8) Główną zasadą współpracy ustanowionej na mocy niniejszej decyzji ramowej powinna być zasada bezpośredniego kontaktu między właściwymi organami. Państwa członkowskie powinny móc decydować, które organy są właściwe do podejmowania działań przewidzianych w niniejszej decyzji ramowej – zgodnie z zasadą krajowej autonomii proceduralnej, pod warunkiem że organy te mają kompetencje do podejmowania działań i decyzji przewidzianych w niniejszych przepisach.
- (9) Starając się wypracować porozumienie co do skutecznego rozwiązania pozwalającego uniknąć negatywnych skutków równoległych postępowań toczących się w co najmniej dwóch państwach członkowskich, właściwe organy powinny mieć na względzie, że każda sprawa jest szczególna i wymaga uwzględnienia wszystkich jej istotnych cech. Aby wypracować porozumienie, właściwe organy powinny rozważyć odpowiednie kryteria, w tym ewentualnie kryteria zawarte w wytycznych opublikowanych w rocznym sprawozdaniu Eurojustu z 2003 roku i sporządzonych na potrzeby praktyków, i wziąć pod uwagę na przykład miejsce, w którym doszło do większej części czynu zabronionego; miejsce, w którym poniesiono większość strat; miejsce pobytu podejrzanego lub oskarżonego oraz możliwości jego wydania lub ekstradycji do innych jurysdykcji; obywatelstwo lub miejsce pobytu podejrzanego lub oskarżonego; istotne interesy podejrzanego lub oskarżonego; istotne interesy ofiar i świadków; dopuszczalność dowodów lub możliwe opóźnienia.
- (10) W kontekście niniejszej decyzji ramowej obowiązek podjęcia bezpośrednich konsultacji przez właściwe organy w celu osiągnięcia porozumienia, nie powinien wykluczać możliwości prowadzenia takich konsultacji przy wsparciu Eurojustu.
- (11) Żadne państwo członkowskie nie powinno być zobligowane do odstąpienia od jurysdykcji ani jej sprawowania wbrew swojej woli. Do czasu aż wypracowane zostanie porozumienie o skoncentrowaniu postępowania karnego, właściwe organy państw członkowskich powinny móc kontynuować postępowania karne w sprawie wszelkich przestępstw podlegających ich jurysdykcji krajowej.
- (12) Podstawowym celem niniejszej decyzji ramowej jest zapobieganie niepotrzebnym równoległym postępowaniom karnym, których skutkiem może być naruszenie zasady *ne bis in idem*, w związku z tym jej stosowanie nie powinno powodować konfliktów jurysdykcji, które w przeciwnym razie by nie powstały. We wspólnym obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości zasadę obowiązkowego ścigania przestępstw, obowiązującą w prawie procesowym kilku państw członkowskich, należy rozumieć i stosować w taki sposób, by uznawano ją za spełnioną, gdy państwo członkowskie zapewnia ściganie konkretnego przestępstwa.
- (13) Jeżeli wypracowano porozumienie o koncentracji postępowania karnego w jednym państwie członkowskim, właściwe organy drugiego państwa członkowskiego powinny działać w sposób zgodny z tym porozumieniem.
- (14) Z uwagi na to, że Eurojust jest organem szczególnie właściwym do udzielania wsparcia w rozstrzyganiu konfliktów jurysdykcji, skierowanie sprawy do niego powinno być zwyczajowym działaniem, gdy nie uda się wypracować porozumienia. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 13 ust. 7 lit. a) decyzji Rady 2002/187/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiającą Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością⁽¹⁾, ostatnio zmienionej decyzją Rady 2009/426/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wzmocnienia Eurojustu⁽²⁾, Eurojust należy informować o wszelkich przypadkach, gdy występuje lub może wystąpić konflikt jurysdykcji, i że sprawę można skierować do Eurojustu w dowolnym momencie, gdy co najmniej jeden właściwy organ zaangażowany w bezpośrednie konsultacje uzna to za stosowne.
- (15) Niniejsza decyzja ramowa nie narusza procedur zgodnych z Europejską konwencją o przekazywaniu ścigania w sprawach karnych, podpisaną dnia 15 maja 1972 r., ani żadnych innych uzgodnień dotyczących przekazywania postępowań w sprawach karnych między państwami członkowskimi.
- (16) Niniejsza decyzja ramowa nie powinna powodować zbędnych obciążeń administracyjnych, jeżeli problemy, do których się odnosi, można rozwiązać w inny dostępny już sposób. A zatem jeżeli państwa członkowskie posługują się wobec siebie bardziej elastycznymi instrumentami lub uzgodnieniami, powinny one mieć pierwszeństwo wobec niniejszej decyzji ramowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 138 z 4.6.2009, s. 14.

- (17) Niniejsza decyzja ramowa ustanawia jedynie przepisy o wymianie informacji i prowadzeniu bezpośrednich konsultacji między właściwymi organami państw członkowskich i dlatego nie wpływa na jakiegokolwiek prawa osób fizycznych do zgłaszania roszczenia, by być pociągniętymi do odpowiedzialności we własnej lub w innej jurysdykcji, jeżeli prawo takie istnieje na mocy ustawodawstwa krajowego.
- (18) Do przetwarzania danych osobowych wymienianych na mocy niniejszej decyzji ramowej powinna mieć zastosowanie decyzja ramowa Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych ⁽¹⁾.
- (19) Zachęca się państwa członkowskie, by składając oświadczenia o używanych językach, uwzględniły poza swoim językiem urzędowym co najmniej jeden język powszechnie używany w Unii Europejskiej.
- (20) Niniejsza decyzja ramowa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i odzwierciedlonymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

ROZDZIAŁ I

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

1. Niniejsza decyzja ramowa ma za cel propagować ściślejszą współpracę właściwych organów z co najmniej dwóch państw członkowskich prowadzących postępowanie karne, i dzięki temu zapewnić skuteczniejsze i właściwsze wymierzanie sprawiedliwości.
2. Taka ściślejsza współpraca ma:
 - a) zapobiegać sytuacjom, w których w różnych państwach członkowskich toczą się wobec tej samej osoby równoległe postępowania karne w sprawie tych samych czynów, czego skutkiem może być prawomocne zakończenie tych postępowań w co najmniej dwóch państwach członkowskich, a tym samym naruszenie zasady *ne bis in idem*; oraz
 - b) służyć wypracowywaniu porozumienia co do skutecznego rozwiązania, które pozwoli uniknąć negatywnych skutków równoległych postępowań.

Artykuł 2

Przedmiot i zakres zastosowania

1. Aby można było zrealizować cele wskazane w art. 1, w niniejszej decyzji ramowej ustala się ramy:
 - a) procedury stosowanej przez właściwe organy państw członkowskich, by nawiązać kontakt i stwierdzić, że toczy się równoległe postępowanie karne wobec tej samej osoby w sprawie tych samych czynów;
 - b) wymiany informacji – w drodze bezpośrednich konsultacji – między właściwymi organami co najmniej dwóch państw członkowskich prowadzących równoległe postępowania karne wobec tej samej osoby w sprawie tych samych czynów, gdy organy te wiedzą już o równoległym postępowaniu karnym i chcą wypracować porozumienie co do skutecznego rozwiązania, które pozwoli uniknąć negatywnych skutków równoległych postępowań.
2. Niniejszej decyzji ramowej nie stosuje się do postępowań objętych przepisami art. 5 i 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽²⁾.

Artykuł 3

Definicje

Na użytek niniejszej decyzji ramowej:

- a) „równoległe postępowania” oznaczają postępowania karne – to znaczy zarówno postępowanie przygotowawcze, jak i proces – wobec tej samej osoby w sprawie tych samych czynów toczące się w co najmniej dwóch państwach członkowskich;
- b) „właściwy organ” oznacza organ sądowy lub inny, który na mocy ustawodawstwa danego państwa członkowskiego jest właściwy do wykonywania działań przewidzianych w art. 2 ust. 1 niniejszej decyzji ramowej;
- c) „organ nawiązujący kontakt” oznacza właściwy organ państwa członkowskiego, który nawiązuje kontakt z właściwym organem w innym państwie członkowskim, by potwierdzić, że toczą się równoległe postępowania;
- d) „organ, z którym nawiązano kontakt” oznacza właściwy organ, do którego organ nawiązujący kontakt zwrócił się o potwierdzenie, że toczą się równoległe postępowania karne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

Artykuł 4

Wskazywanie właściwych organów

1. Państwa członkowskie wskazują właściwe organy w sposób pozwalający propagować zasadę bezpośredniego kontaktu między organami.

2. Zgodnie z ust. 1 każde państwo członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady o tym, które organy są na mocy prawa krajowego właściwe do podejmowania działań przewidzianych w niniejszej decyzji ramowej.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2 każde państwo członkowskie może – jeżeli to konieczne z uwagi na strukturę systemu wewnętrznego – wyznaczyć co najmniej jeden organ centralny, który będzie odpowiedzialny za administracyjne przekazywanie i odbieranie wniosków o informacje zgodnie z art. 5 lub za wspomaganie właściwych organów podczas konsultacji. Państwa członkowskie chcące skorzystać z możliwości wyznaczenia organu centralnego lub organów centralnych przekazują tę informację Sekretariatowi Generalnemu Rady.

4. Sekretariat Generalny Rady udostępnia informacje otrzymane na mocy ust. 2 i 3 wszystkim państwom członkowskim i Komisji.

ROZDZIAŁ 2

WYMIANA INFORMACJI

Artykuł 5

Obowiązek nawiązania kontaktu

1. Jeżeli właściwy organ w państwie członkowskim ma uzasadnione powody, by przypuszczać, że w innym państwie członkowskim toczy się postępowanie równoległe, nawiązuje on kontakt z właściwym organem tego drugiego państwa członkowskiego, by potwierdzić, że toczy się postępowanie równoległe, a następnie podjąć bezpośrednie konsultacje, o których mowa w art. 10.

2. Jeżeli organ nawiązujący kontakt nie posiada informacji o właściwym organie, z którym należy nawiązać kontakt, podejmuje wszelkie niezbędne starania, także za pośrednictwem punktów kontaktowych europejskiej sieci sądowej, by tę informację uzyskać.

3. Procedura nawiązywania kontaktu nie ma zastosowania, jeżeli właściwe organy prowadzące równoległe postępowania uzyskały już innymi sposobami informacje o istnieniu takich postępowań.

Artykuł 6

Obowiązek udzielenia odpowiedzi

1. Organ, z którym nawiązano kontakt, udziela odpowiedzi na wniosek wystosowany zgodnie z art. 5 ust. 1 w rozsądnym

terminie wskazanym przez organ nawiązujący kontakt, a jeżeli nie wskazano rozsądnego terminu – odpowiada bez nieuzasadnionej zwłoki, i informuje organ nawiązujący kontakt, czy w danym państwie członkowskim toczy się równoległe postępowanie. Jeżeli organ nawiązujący kontakt poinformuje właściwy organ, z którym nawiązano kontakt, że wobec podejrzanego lub oskarżonego zastosowano tymczasowy środek zapobiegawczy polegający na pozbawieniu wolności, drugi z organów traktuje wniosek jako pilny.

2. Jeżeli organ, z którym nawiązano kontakt, nie może odpowiedzieć w terminie wskazanym przez organ nawiązujący kontakt, niezwłocznie informuje organ nawiązujący kontakt o powodach i podaje termin, w którym przedstawi informacje, o które zwrócono się we wniosku.

3. Jeżeli organ, z którym nawiązał kontakt organ nawiązujący kontakt, nie jest właściwym organem na mocy art. 4, przekazuje on bez nieuzasadnionej zwłoki wniosek o informacje właściwemu organowi i powiadamia o tym organ nawiązujący kontakt.

Artykuł 7

Sposoby komunikacji

Organ nawiązujący kontakt i organ, z którym nawiązano kontakt, komunikują się w dowolny sposób umożliwiający zachowanie dokumentacji pisemnej.

Artykuł 8

Podstawowe informacje, które należy zawrzeć we wniosku

1. Wystosowując wniosek zgodnie z art. 5, organ nawiązujący kontakt podaje następujące informacje:

- a) dane teleadresowe właściwego organu;
- b) opis czynów i okoliczności będących przedmiotem danego postępowania karnego;
- c) wszystkie stosowne dane o tożsamości podejrzanego lub oskarżonego, a w odpowiednich przypadkach – ofiar;
- d) etap toczącego się postępowania karnego; oraz
- e) w odpowiednich przypadkach – informacje o zastosowanym wobec podejrzanego lub oskarżonego tymczasowym środku zapobiegawczym polegającym na pozbawieniu wolności.

2. Organ nawiązujący kontakt może przedstawić stosowne dodatkowe informacje związane z postępowaniem karnym toczącym się w danym państwie członkowskim, np. informacje o problemach napotkanych w tym państwie.

Artykuł 9

Podstawowe informacje, które należy zawrzeć w odpowiedzi

1. Odpowiedź organu, z którym nawiązano kontakt na mocy art. 6, zawiera następujące informacje:

a) czy toczy się lub toczyło postępowanie karne w sprawie niektórych lub wszystkich czynów takich samych jak czyny będące przedmiotem postępowania karnego, o którym mowa we wniosku o informacje wystosowanym przez organ nawiązujący kontakt, oraz czy postępowanie karne dotyczy tej samej osoby;

jeżeli odpowiedzi, o których mowa w lit. a), są twierdzące:

b) dane teleadresowe właściwego organu; oraz

c) etap postępowania, a w przypadku gdy zapadła prawomocna decyzja – jej rodzaj.

2. Organ, z którym nawiązano kontakt, może przedstawić stosowne dodatkowe informacje związane z postępowaniem karnym, które toczy się lub toczyło w danym państwie członkowskim, zwłaszcza informacje o wszelkich powiązanych czynach będących przedmiotem postępowania karnego w tym państwie.

ROZDZIAŁ 3

BEZPOŚREDNIE KONSULTACJE

Artykuł 10

Obowiązek podjęcia bezpośrednich konsultacji

1. Jeżeli zostanie ustalone, że toczy się równoległe postępowanie, właściwe organy danych państw członkowskich podejmują bezpośrednie konsultacje, by wypracować porozumienie co do skutecznego rozwiązania, które pozwoli uniknąć negatywnych skutków równoległych postępowań; rozwiązanie to może – w stosownych przypadkach – prowadzić do skoncentrowania postępowania karnego w jednym państwie członkowskim.

2. Podczas prowadzenia bezpośrednich konsultacji właściwe organy informują się wzajemnie o wszelkich ważnych środkach proceduralnych, które zastosowały w ramach postępowania.

3. W trakcie bezpośrednich konsultacji właściwe organy w nie zaangażowane odpowiadają – jeśli to możliwe – na wnioski o informacje innych właściwych organów zaangażowanych w konsultacje. Jeżeli jednak właściwy organ otrzyma od innego właściwego organu wniosek o określone informacje, ale informacje te mogłyby naruszyć zasadnicze interesy związane

z bezpieczeństwem narodowym lub zagrozić bezpieczeństwu osób fizycznych, nie musi dostarczać tych informacji.

Artykuł 11

Tryb wypracowywania porozumienia

Jeżeli właściwe organy państw członkowskich podejmują – zgodnie z art. 10 – bezpośrednie konsultacje na temat określonej sprawy z zamiarem wypracowania porozumienia, rozważają istotne cechy tej sprawy oraz wszystkie czynniki, które uznają za istotne.

Artykuł 12

Współpraca z Eurojustem

1. Niniejsza decyzja ramowa ma charakter uzupełniający w stosunku do decyzji w sprawie Eurojustu i nie narusza jej.

2. Jeżeli wypracowanie porozumienia na mocy art. 10 okazało się niemożliwe i jeżeli na mocy art. 4 ust. 1 decyzji w sprawie Eurojustu organem właściwym do podjęcia działań jest Eurojust, którykolwiek z właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich w stosownych przypadkach kieruje sprawę do Eurojustu.

Artykuł 13

Dostarczanie informacji o wynikach postępowania

Jeżeli podczas bezpośrednich konsultacji podjętych na mocy art. 10 wypracowane zostanie porozumienie zakładające skoncentrowanie postępowania karnego w jednym państwie członkowskim, właściwy organ tego państwa członkowskiego informuje odpowiednio właściwy organ lub właściwe organy drugiego państwa członkowskiego lub pozostałych państw członkowskich o wynikach postępowania.

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 14

Języki

1. Każde państwo członkowskie w oświadczeniu złożonym w Sekretariacie Generalnym Rady określa, których spośród oficjalnych języków instytucji Unii można użyć podczas nawiązywania kontaktu w myśl rozdziału 2.

2. Właściwe organy mogą ustalić, że podczas bezpośrednich konsultacji, o których mowa w art. 10, będą używać dowolnego języka.

Artykuł 15**Związki z innymi aktami prawnymi i uzgodnieniami**

1. O ile inne akty prawne lub uzgodnienia pozwalają rozszerzyć cele niniejszej decyzji ramowej lub pomagają uprościć lub ułatwić procedurę stosowaną przez organy krajowe, by wymieniać się informacjami o postępowaniach karnych, podejmować bezpośrednie konsultacje i dążyć do wypracowania porozumienia co do skutecznego rozwiązania, które pozwala uniknąć negatywnych skutków równoległych postępowań, państwa członkowskie mogą:

- a) nadal stosować postanowienia umów lub uzgodnień dwustronnych lub wielostronnych obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej decyzji ramowej;
- b) zawierać dwustronne lub wielostronne umowy lub dokonywać takich uzgodnień po wejściu w życie niniejszej decyzji ramowej.

2. Umowy i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1, w żadnym wypadku nie wpływają na stosunki z państwami członkowskimi, które nie są ich stronami.

Artykuł 16**Wdrażanie**

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zastosowania się do przepisów niniejszej decyzji ramowej do dnia 15 czerwca 2012 r.

W terminie do dnia 15 czerwca 2012 r. państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady i Komisji tekst przepisów transponujących do prawa krajowego zobowiązania nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 17**Sprawozdanie**

Do dnia 15 grudnia 2012 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, w jakim stopniu państwa członkowskie zastosowały się do niniejszej decyzji ramowej; sprawozdaniu w razie potrzeby towarzyszą wnioski legislacyjne.

Artykuł 18**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Rady

B. ASK

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2009/949/WSiSW

z dnia 30 listopada 2009 r.

dostosowująca wynagrodzenia podstawowe i dodatki pracowników Europolu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ:

uwzględniając akt Rady z dnia 3 grudnia 1998 r. ustanawiający regulamin pracowniczy mający zastosowanie do pracowników Europolu ⁽¹⁾ (zwany dalej „regulaminem pracowniczym”), w szczególności jego art. 44,

uwzględniając inicjatywę Republiki Czeskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając przegląd wynagrodzeń urzędników Europolu dokonany przez zarząd Europolu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podczas przeglądu wynagrodzeń urzędników Europolu, zarząd wziął pod uwagę zarówno zmiany kosztów utrzymania w Niderlandach, jak i zmiany w wysokości wynagrodzeń w służbie publicznej państw członkowskich.

- (2) Przegląd obejmujący okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. uzasadnia podwyższenie wynagrodzeń o 1,2 % w okresie od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r.

- (3) Do Rady, stanowiącej jednomyślnie, należy dostosowanie, na podstawie przeglądu, wynagrodzeń podstawowych i dodatków przysługujących urzędnikom Europolu,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W regulaminie pracowniczym wprowadza się następujące zmiany:

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r.:

- a) w art. 45 tabela podstawowych miesięcznych wynagrodzeń otrzymuje brzmienie:

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	15 578,99										
2	13 989,27										
3	9 601,74	9 849,73	10 097,73	10 364,80	10 631,87	10 911,63	11 190,13	11 483,94	11 779,62	12 091,21	12 399,59
4	8 361,77	8 584,33	8 803,72	9 035,81	9 267,91	9 512,71	9 754,34	10 011,89	10 269,40	10 539,67	10 809,91
5	6 889,73	7 070,95	7 248,99	7 439,76	7 630,53	7 834,00	8 034,30	8 247,32	8 457,16	8 679,71	8 902,28
6	5 904,14	6 059,89	6 215,70	6 381,03	6 543,17	6 714,86	6 886,55	7 067,78	7 248,99	7 439,76	7 630,53
7	4 921,68	5 052,05	5 179,21	5 315,93	5 452,63	5 595,72	5 738,78	5 891,40	6 040,83	6 199,81	6 358,77
8	4 184,07	4 295,35	4 403,43	4 521,09	4 635,53	4 756,36	4 877,17	5 007,54	5 134,71	5 271,42	5 404,94
9	3 688,09	3 786,64	3 885,22	3 986,93	4 088,69	4 196,78	4 304,89	4 419,34	4 530,66	4 651,45	4 769,08
10	3 198,47	3 284,32	3 366,96	3 455,97	3 541,84	3 637,22	3 732,59	3 831,15	3 926,53	4 031,46	4 133,20
11	3 099,91	3 182,58	3 262,04	3 347,90	3 433,73	3 525,93	3 614,97	3 710,35	3 805,73	3 907,48	4 006,00
12	2 460,87	2 527,59	2 591,18	2 657,97	2 724,74	2 797,85	2 870,98	2 947,29	3 020,41	3 099,91	3 179,39
13	2 114,28	2 171,52	2 225,57	2 285,99	2 343,22	2 406,79	2 467,21	2 533,97	2 597,58	2 667,51	2 734,26

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 30.1.1999, s. 23.

⁽²⁾ Opinia z dnia 22 października 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- b) w art. 59 ust. 3 kwotę „1 036,76 EUR” zastępuje się kwotą „1 049,20 EUR”;
- c) w art. 59 ust. 3 kwotę „2 073,51 EUR” zastępuje się kwotą „2 098,39 EUR”;
- d) w art. 60 ust. 1 kwotę „276,48 EUR” zastępuje się kwotą „279,80 EUR”;
- e) w art. 2 ust. 1 dodatku 5 kwotę „289,03 EUR” zastępuje się kwotą „292,50 EUR”;
- f) w art. 3 ust. 1 dodatku 5 kwotę „12 566,73 EUR” zastępuje się kwotą „12 717,53 EUR”;
- g) w art. 3 ust. 1 dodatku 5 kwotę „2 827,52 EUR” zastępuje się kwotą „2 861,45 EUR”;
- h) w art. 3 ust. 2 dodatku 5 kwotę „16 965,09 EUR” zastępuje się kwotą „17 168,67 EUR”;
- i) w art. 4 ust. 1 dodatku 5 kwotę „1 256,68 EUR” zastępuje się kwotą „1 271,76 EUR”;
- j) w art. 4 ust. 1 dodatku 5 kwotę „942,53 EUR” zastępuje się kwotą „953,84 EUR”;
- k) w art. 4 ust. 1 dodatku 5 kwotę „628,33 EUR” zastępuje się kwotą „635,87 EUR”;
- l) w art. 4 ust. 1 dodatku 5 kwotę „502,66 EUR” zastępuje się kwotą „508,69 EUR”;
- m) w art. 5 ust. 3 dodatku 5 kwotę „1 773,42 EUR” zastępuje się kwotą „1 794,70 EUR”;
- n) w art. 5 ust. 3 dodatku 5 kwotę „2 364,57 EUR” zastępuje się kwotą „2 392,94 EUR”;
- o) w art. 5 ust. 3 dodatku 5 kwotę „2 955,70 EUR” zastępuje się kwotą „2 991,17 EUR”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna następnego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Rady

B. ASK

Przewodniczący

V

(Akty przyjęte od dnia 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu EURATOM)

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA JEST OBOWIĄZKOWA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1218/2009

z dnia 14 grudnia 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	50,4
	MA	65,2
	TN	90,9
	TR	69,2
	ZZ	68,9
0707 00 05	EG	155,5
	MA	62,1
	TR	85,2
	ZZ	100,9
0709 90 70	MA	50,3
	TR	128,4
	ZZ	89,4
0805 10 20	MA	44,7
	TR	67,4
	ZA	62,7
	ZZ	58,3
0805 20 10	MA	82,4
	TR	85,9
	ZZ	84,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	37,8
	IL	62,9
	TR	74,8
	ZZ	58,5
0805 50 10	TR	75,8
	ZZ	75,8
0808 10 80	CA	76,2
	CN	83,6
	MK	24,5
	US	86,7
	ZZ	67,8
0808 20 50	CN	90,3
	TR	92,0
	US	182,1
	ZZ	121,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1219/2009**z dnia 14 grudnia 2009 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania w 2010 r. przywozowych kontyngentów taryfowych na produkty z młodej wołowiny pochodzącej z Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Serbii, Kosowa i Czarnogóry**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 144 ust. 1 i art. 148 lit. a) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2000 z dnia 18 września 2000 r. wprowadzającego nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2820/1998 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 1763/1999 i (WE) nr 6/2000 ⁽²⁾, przewiduje roczne preferencyjne kontyngenty taryfowe w wysokości 1 500 ton produktów z młodej wołowiny pochodzącej z Bośni i Hercegowiny oraz w wysokości 9 175 ton produktów z młodej wołowiny pochodzącej z obszarów celnych Serbii i Kosowa ⁽³⁾.

(2) Układ o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Chorwacji z drugiej strony, zatwierdzony decyzją Rady i Komisji 2005/40/WE, Euratom ⁽⁴⁾, Układ o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii z drugiej strony, zatwierdzony decyzją Rady i Komisji 2004/239/WE, Euratom ⁽⁵⁾, Umowa przejściowa z Republiką Czarnogóry, zatwierdzona decyzją Rady 2007/855/WE z dnia 15 października 2007 r. w sprawie podpisania i zawarcia Umowy przejściowej dotyczącej handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską z jednej strony

a Republiką Czarnogóry z drugiej strony ⁽⁶⁾ oraz Umowa przejściowa z Bośnią i Hercegowiną, zatwierdzona decyzją Rady 2008/474/WE z dnia 16 czerwca 2008 r. w sprawie podpisania i zawarcia Umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Bośnią i Hercegowiną z drugiej strony ⁽⁷⁾ ustanawiają roczne preferencyjne kontyngenty taryfowe na młodą wołowinę w wysokości odpowiednio 9 400 ton, 1 650 ton, 800 ton i 1 500 ton.

(3) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2248/2001 z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Chorwacji z drugiej strony oraz stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Republiką Chorwacji ⁽⁸⁾ oraz art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 153/2002 z dnia 21 stycznia 2002 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii z drugiej strony, oraz stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii ⁽⁹⁾ przewidują, że należy ustanowić szczegółowe zasady stosowania koncesji na młodą wołowinę.

(4) Do celów kontroli rozporządzenie (WE) nr 2007/2000 uzależnia przywóz młodej wołowiny z Bośni i Hercegowiny oraz obszarów celnych Serbii i Kosowa w ramach kontyngentów od przedstawienia świadectwa autentyczności potwierdzającego, że towary pochodzą z kraju, który świadectwo wydał, oraz że dokładnie odpowiadają definicji znajdującej się w załączniku II do wymienionego rozporządzenia. Do celów harmonizacji przywóz młodej wołowiny z Chorwacji, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Czarnogóry w ramach kontyngentów powinien również zależeć od przedstawienia świadectwa autentyczności potwierdzającego, że towary pochodzą z kraju, który świadectwo wydał, oraz że dokładnie odpowiadają definicji znajdującej się odpowiednio w załączniku III do Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu z Chorwacją lub Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii lub załączniku II do umowy przejściowej z Czarnogórą. Należy również ustalić wzór świadectw autentyczności i określić szczegółowe zasady posługiwania się nimi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 240 z 23.9.2000, s. 1.

⁽³⁾ Kosowo zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244/1999

⁽⁴⁾ Dz.U. L 26 z 28.1.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 84 z 20.3.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 345 z 28.12.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2008, s. 10.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2001, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2002, s. 16.

- (5) Przedmiotowe kontyngenty powinny być zarządzane przez stosowanie pozwoleń na przywóz. W tym celu rozporządzenie Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych ⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 382/2008 z dnia 21 kwietnia 2008 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny ⁽²⁾ powinny mieć zastosowanie z zastrzeżeniem niniejszego rozporządzenia.
- (6) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽³⁾, określa przede wszystkim szczegółowe przepisy dotyczące wniosków o pozwolenie na przywóz, statusu wnioskodawców, wydawania pozwoleń na przywóz i przekazywania informacji do Komisji przez państwa członkowskie. Rozporządzenie to ogranicza okres ważności pozwoleń do ostatniego dnia okresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 powinny być stosowane do pozwoleń na przywóz wydanych na mocy niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla dodatkowych warunków lub odstępstw ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.
- (7) W celu zapewnienia właściwego zarządzania przywozem przedmiotowych produktów, pozwolenia na przywóz powinny być wydawane z zastrzeżeniem weryfikacji, w szczególności w odniesieniu do wpisów na świadectwach autentyczności.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym otwiera się następujące kontyngenty taryfowe na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r.:

- a) 9 400 ton młodej wołowiny, wyrażonych masą tuszy, pochodzącej z Chorwacji;
- b) 1 500 ton młodej wołowiny, wyrażonych masą tuszy, pochodzącej z Bośni i Hercegowiny;
- c) 1 650 ton młodej wołowiny, wyrażonych masą tuszy, pochodzącej z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

d) 9 175 ton młodej wołowiny, wyrażonych masą tuszy, pochodzącej z obszaru celnego Serbii i Kosowa;

e) 800 ton młodej wołowiny, wyrażonych masą tuszy, pochodzącej z Czarnogóry.

Kontyngenty, o których mowa w akapicie pierwszym, mają numery porządkowe odpowiednio: 09.4503, 09.4504, 09.4505, 09.4198 i 09.4199.

Do celów obliczeniowych w kontyngentach tych przyjmuje się, że 100 kilogramów żywej wagi jest równoważne 50 kilogramom masy tuszy.

2. Cło stosowane w ramach kontyngentów, o których mowa w ustępie 1, wynosi 20 % cła *ad valorem* i 20 % cła specyficznego określonego we Wspólnej Taryfie Celnej.

3. Przywóz w ramach kontyngentów, o których mowa w ust. 1, zastrzega się dla określonych żywych zwierząt i określonych mięs objętych następującymi kodami CN, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2007/2000, w załączniku III do układu o stabilizacji i stowarzyszeniu zawartego z Chorwacją, w załączniku III do układu o stabilizacji i stowarzyszeniu zawartego z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, w załączniku II do umowy przejściowej z Czarnogórą oraz w załączniku II do umowy przejściowej z Bośnią i Hercegowiną:

— ex 0102 90 51, ex 0102 90 59, ex 0102 90 71
i ex 0102 90 79,

— ex 0201 10 00 i ex 0201 20 20,

— ex 0201 20 30,

— ex 0201 20 50.

Artykuł 2

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, stosuje się przepisy rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 i rozporządzeń (WE) nr 376/2008 oraz (WE) nr 382/2008.

Artykuł 3

1. W rubryce 8 wniosku o pozwolenie i samego pozwolenia podaje się kraj lub obszar celny pochodzenia oraz krzyżykiem zaznacza się pole „tak”. Pozwolenia podlegają zobowiązaniu do przywozu ze wskazanego kraju lub obszaru celnego.

Rubryka 20 wniosku o pozwolenie i samego pozwolenia zawiera jeden z wpisów wymienionych w załączniku I.

2. Oryginał świadectwa autentyczności sporządzonego zgodnie z art. 4 wraz z kopią przedkłada się właściwym organom razem z wnioskiem o wydanie pierwszego pozwolenia na przywóz odnoszącego się do świadectwa autentyczności.

Świadectwa autentyczności mogą być wykorzystywane do wystawienia więcej niż jednego pozwolenia na przywóz na ilości nieprzekraczające ilości podanych na świadectwie. W przypadku wydania więcej niż jednego pozwolenia na przywóz, odnoszącego się do danego świadectwa autentyczności, właściwy organ:

- a) potwierdza to świadectwo autentyczności, wskazując przydzieloną ilość;
- b) gwarantuje, że wszystkie pozwolenia na przywóz wydane w odniesieniu do danego świadectwa zostały wystawione tego samego dnia.

3. Właściwe organy mogą wydawać pozwolenia na przywóz dopiero po upewnieniu się, że wszystkie informacje zamieszczone na świadectwie autentyczności są zgodne z informacjami dotyczącymi przedmiotowego przywozu, otrzymywanymi co tydzień z Komisji. Pozwolenia wystawia się niezwłocznie po sprawdzeniu tych informacji.

Artykuł 4

1. Wszystkim wnioskom o pozwolenia na przywóz w ramach kontyngentów, o których mowa w art. 1, towarzyszy świadectwo autentyczności wydane przez organy państwa lub obszaru celnego wywozu wymienione w załączniku II, potwierdzające, że towary pochodzą z danego państwa lub obszaru celnego, oraz że odpowiadają definicji podanej odpowiednio w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2007/2000, w załączniku III do układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Chorwacją, w załączniku III do układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, w załączniku II do umowy przejściowej z Czarnogórą oraz w załączniku II do umowy przejściowej z Bośnią i Hercegowiną.

2. Świadectwa autentyczności są sporządzane w jednym oryginale i dwóch kopiach drukowanych i wypełnianych w jednym z urzędowych języków Wspólnoty, zgodnie z odpowiednim wzorem przedstawionym w załącznikach III do VIII dla danych państw i obszarów celnych wywozu. Mogą być one również drukowane i wypełniane w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych państwa lub obszaru celnego wywozu.

Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym składa się wniosek o pozwolenie na przywóz, mogą wymagać dostarczenia tłumaczenia świadectwa.

3. Oryginał i kopie świadectwa autentyczności mogą być wypełnione pismem drukowanym lub odręcznym. W tym ostatnim przypadku wypełnia się je czarnym atramentem i wielkimi literami.

Świadectwo ma format 210 × 297 mm. Waga użytego papieru wynosi nie mniej niż 40 g/m². Oryginał jest biały, pierwsza kopia – różowa, a druga – żółta.

4. Na każdym świadectwie umieszcza się jego indywidualny numer seryjny, a po nim nazwę państwa lub obszaru celnego, w którym świadectwo zostało wydane.

Kopie noszą ten sam numer seryjny i tę samą nazwę, co oryginał.

5. Świadectwa są ważne, wyłącznie jeżeli są należycie potwierdzone przez organ wydający wymieniony w załączniku II.

6. Świadectwa uważa się za należycie potwierdzone, gdy zawierają datę i miejsce wydania i gdy posiadają pieczęć organu wydającego oraz podpis osoby lub osób upoważnionych do składania takiego podpisu.

Artykuł 5

1. Organы wystawiające świadectwo wymienione w załączniku II:

- a) są uznawane za takie przez dane państwo lub obszar celny wywozu;
- b) zobowiązują się do kontrolowania wpisów w świadectwach;
- c) zobowiązują się do przysyłania do Komisji co najmniej raz w tygodniu każdej informacji umożliwiającej kontrolowanie wpisów w świadectwach autentyczności, w szczególności numeru świadectwa, eksportera, odbiorcy, państwa przeznaczenia, produktu (żywe zwierzę/mięso), wagi netto oraz daty podpisania.

2. Wykaz zamieszczony w załączniku II jest zmieniany przez Komisję, jeśli warunek, o którym mowa w ust. 1 lit. a), nie jest spełniony, jeśli organ wydający świadectwa nie wypełnia jednego lub więcej z nałożonych na niego obowiązków lub jeśli wyznaczony zostaje nowy organ wydający.

Artykuł 6

Świadectwa autentyczności i pozwolenia na przywóz są ważne przez trzy miesiące od daty ich wystawienia.

Artykuł 7

Państwa i obszary celne wywozu przekazują do Komisji wzory nadruków znaków używanych przez ich organy wydające oraz nazwiska i podpisy osób uprawnionych do podpisywania świadectw autentyczności. Komisja przekazuje te informacje właściwym organom państw członkowskich.

Artykuł 8

1. W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 państwa członkowskie powiadamiają Komisję:

- a) nie później niż dnia 28 lutego 2011 r. o ilościach produktów, łącznie z powiadomieniami o braku wniosków, dla których wydano pozwolenia na przywóz w poprzednim okresie obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego;
- b) nie później niż dnia 30 kwietnia 2011 r. o ilościach produktów, łącznie z powiadomieniami o braku wniosków, objętych niewykorzystanymi lub wykorzystanymi częściowo pozwoleniami na przywóz i odpowiadających różnicy między ilościami wpisanymi na odwrocie pozwoleń na przywóz a ilościami, na które pozwolenia te zostały wydane.

2. Nie później niż dnia 30 kwietnia 2011 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach produktów rzeczywiście dopuszczonych do swobodnego obrotu w poprzednim okresie obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

3. Powiadomień, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, dokonuje się zgodnie z załącznikami IX, X i XI do niniejszego rozporządzenia z zastosowaniem kategorii produktów określonych w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 382/2008.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wpisy, o których mowa w art. 3 ust. 1

- w języku bułgarskim: ‘Baby beef’ (Регламент (ЕС) № 1219/2009)
 - w języku hiszpańskim: ‘Baby beef’ [Reglamento (UE) n° 1219/2009]
 - w języku czeskim: ‘Baby beef’ (Nařízení (EU) č. 1219/2009)
 - w języku duńskim: ‘Baby beef’ (Forordning (EU) nr. 1219/2009)
 - w języku niemieckim: ‘Baby beef’ (Verordnung (EU) Nr. 1219/2009)
 - w języku estońskim: ‘Baby beef’ (Määrus (EL) nr 1219/2009)
 - w języku greckim: ‘Baby beef’ [Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1219/2009]
 - w języku angielskim: ‘Baby beef’ (Regulation (EU) No 1219/2009)
 - w języku francuskim: ‘Baby beef’ [Règlement (UE) n° 1219/2009]
 - w języku włoskim: ‘Baby beef’ [Regolamento (UE) n. 1219/2009]
 - w języku łotewskim: ‘Baby beef’ (Regula (ES) Nr. 1219/2009)
 - w języku litewskim: ‘Baby beef’ (Reglamentas (ES) Nr. 1219/2009)
 - w języku węgierskim: ‘Baby beef’ (1219/2009/EU rendelet)
 - w języku maltańskim: ‘Baby beef’ (Regolament (UE) Nru 1219/2009)
 - w języku niderlandzkim: ‘Baby beef’ (Verordening (EU) nr. 1219/2009)
 - w języku polskim: ‘Baby beef’ (Rozporządzenie (UE) nr 1219/2009)
 - w języku portugalskim: ‘Baby beef’ [Regulamento (UE) n.º 1219/2009]
 - w języku rumuńskim: ‘Baby beef’ [Regulamentul (UE) nr. 1219/2009]
 - w języku słowackim: ‘Baby beef’ [Nariadenie (EÚ) č. 1219/2009]
 - w języku słoweńskim: ‘Baby beef’ (Uredba (EU) št. 1219/2009)
 - w języku fińskim: ‘Baby beef’ (Asetus (EU) N:o 1219/2009)
 - w języku szwedzkim: ‘Baby beef’ (Förordning (EU) nr 1219/2009)
-

ZAŁĄCZNIK II

Organy wydające świadectwa:

- Republika Chorwacji: Croatian Agricultural Agency, Poljana Križevačka 185, 48260 Križevci, Croatia.
- Bośnia-Hercegowina:
- Była Jugosłowiańska Republika Macedonii: Univerzitet Sv. Kiril I Metodij, Institut za hrana, Fakultet za veterinarna medicina, „Lazar Pop-Trajkov 5-7”, 1000 Skopje
- Czarnogóra: Veterinary Directorate, Bulevar Svetog Petra Cetinjskog br.9, 81000 Podgorica, Montenegro
- Obszar celny Serbii ⁽¹⁾: „Jugosłowiański Instytut Higieny i Technologii Mięsa, Kacanskog 13, Belgrad, Jugosławia”.
- Obszar celny Kosowa:

⁽¹⁾ Z wyjątkiem Kosowa, którego status reguluje rezolucja 1244/1999 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

ZAŁĄCZNIK III

1. Nadawca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO nr 0000 ORYGINAŁ CHORWACJA	
2. Odbiorca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI dotyczące wywozu bydła i mięsa wołowego do WE [zastosowanie rozporządzenia (UE) nr 1219/2009]	
UWAGI A. Niniejsze świadectwo jest przygotowane w jednym oryginale i dwóch kopiach. B. Oryginał i jego dwie kopie są sporządzone na maszynie lub wypełnione odręcznie. W drugim przypadku wypełnia się je czarnym tuszem i literami drukowanymi.			
3. Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań lub sztuki bydła; opis towarów	4. Kod Nomenklatury Scalonej	5. Waga brutto (kg)	6. Waga netto (kg)
7. Waga netto (kg) (słownie)			
8. Ja, niżej podpisany, działając w imieniu upoważnionego organu wydającego (pole 9) zaświadczam, że towary opisane powyżej zostały poddane kontroli zdrowotnej w, zgodnie z załączonym świadectwem weterynaryjnym z dnia, pochodzą i są sprowadzane z Republiki Chorwacji oraz dokładnie odpowiadają definicji zawartej w załączniku III do Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu zawartego decyzją 2005/40/WE, Euratom (Dz.U. L 26 z 28.1.2005, s. 1).			
9. Upoważniony organ wydający		Miejsce: Data: (Pieczęć organu wydającego) (podpis)	

ZAŁĄCZNIK IV

1. Nadawca (pełna nazwa (nazwisko) i adres)		ŚWIADECTWO nr 0000 ORYGINAŁ BOŚNIA I HERCEGOWINA	
2. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres)		ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI dotyczące wywozu bydła i mięsa wołowego do WE [zastosowanie rozporządzenia (UE) nr 1219/2009]	
<i>UWAGI</i> A. Niniejsze świadectwo jest przygotowane w jednym oryginale i dwóch kopiach. B. Oryginał i jego dwie kopie są drukowane lub wypełnione odręcznie. W tym drugim przypadku muszą być wypełnione czarnym atramentem, drukowanymi literami.			
3. Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań lub sztuki bydła; opis towarów	4. Kod Nomenklatury Scalonej	5. Masa brutto (kg)	6. Masa netto (kg)
7. Masa netto (kg) (słownie)			
8. Ja, niżej podpisany(-a), działając w imieniu upoważnionego organu wydającego (pole 9) zaświadczam, że towary opisane powyżej zostały poddane kontroli zdrowotnej w, zgodnie z załączonym świadectwem weterynaryjnym z dnia, pochodzą i są sprowadzane z Republiki Bośni i Hercegowiny oraz dokładnie odpowiadają definicji zawartej w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2000 (Dz.U. L 240 z 23.9.2000, s. 1).			
9. Upoważniony organ wydający		Miejsce: Data: (Pieczęć organu wydającego) (podpis)	

ZAŁĄCZNIK V

1. Nadawca (pełna nazwa (nazwisko) i adres)		ŚWIADECTWO nr 0000 ORYGINAŁ BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII	
2. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres)		ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI dotyczące wywozu bydła i mięsa wołowego do WE [zastosowanie rozporządzenia (UE) nr 1219/2009]	
<i>UWAGI</i> A. Niniejsze świadectwo jest przygotowane w jednym oryginale i dwóch kopiach. B. Oryginał i jego dwie kopie są drukowane lub wypełnione odręcznie. W tym drugim przypadku muszą być wypełnione czarnym atramentem, drukowanymi literami.			
3. Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań lub sztuki bydła; opis towarów	4. Kod Nomenklatury Scalonej	5. Masa brutto (kg)	6. Masa netto (kg)
7. Masa netto (kg) (słownie)			
8. Ja, niżej podpisany(-a), działając w imieniu upoważnionego organu wydającego (pole 9) zaświadczam, że towary opisane powyżej zostały poddane kontroli zdrowotnej w, zgodnie z załączonym świadectwem weterynaryjnym z dnia, pochodzą i są sprowadzane z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii oraz dokładnie odpowiadają definicji zawartej w załączniku III do Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu zawartego decyzją 2004/239/WE, Euratom (Dz.U. L 84 z 20.3.2004, s. 1).			
9. Upoważniony organ wydający		Miejsce: Data: (Pieczęć organu wydającego) (podpis)	

ZAŁĄCZNIK VI

1. Nadawca (pełna nazwa (nazwisko) i adres)		ŚWIADECTWO nr 0000 ORYGINAŁ SERBIA ⁽¹⁾	
2. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres)		ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI dotyczące wywozu bydła i mięsa wołowego do WE [zastosowanie rozporządzenia (UE) nr 1219/2009]	
<i>UWAGI</i> A. Niniejsze świadectwo jest przygotowane w jednym oryginale i dwóch kopiach. B. Oryginał i jego dwie kopie są drukowane lub wypełnione odręcznie. W tym drugim przypadku muszą być wypełnione czarnym atramentem, drukowanymi literami.			
3. Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań lub sztuki bydła; opis towarów	4. Kod Nomenklatury Scalonej	5. Masa brutto (kg)	6. Masa netto (kg)
7. Waga netto (kg) (słownie)			
8. Ja, niżej podpisany(-a), działając w imieniu upoważnionego organu wydającego (pole 9) zaświadczam, że towary opisane powyżej zostały poddane kontroli zdrowotnej w, zgodnie z załączonym świadectwem weterynaryjnym z dnia, pochodzą i są sprowadzane z Serbii oraz dokładnie odpowiadają definicji zawartej w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2000 (Dz.U. L 240 z 23.9.2000, s. 1).			
9. Upoważniony organ wydający		Miejsce: Data: (Pieczęć organu wydającego) (podpis)	

(¹) Z wyjątkiem Kosowa, którego status reguluje rezolucja 1244/1999 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

ZAŁĄCZNIK VII

1. Nadawca (pełna nazwa (nazwisko) i adres)		ŚWIADECTWO nr 0000 ORYGINAŁ CZARNOGÓRA	
2. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres)		ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI dotyczące wywozu bydła i mięsa wołowego do WE [zastosowanie rozporządzenia (UE) nr 1219/2009]	
UWAGI A. Niniejsze świadectwo jest przygotowane w jednym oryginale i dwóch kopiach. B. Oryginał i jego dwie kopie są drukowane lub wypełnione odręcznie. W tym drugim przypadku muszą być wypełnione czarnym atramentem, drukowanymi literami.			
3. Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań lub sztuki bydła; opis towarów	4. Kod Nomenklatury Scalonej	5. Masa brutto (kg)	6. Masa netto (kg)
7. Masa netto (kg) (słownie)			
8. Ja, niżej podpisany(-a), działając w imieniu upoważnionego organu wydającego (pole 9), zaświadczam, że towary opisane powyżej zostały poddane kontroli zdrowotnej w, zgodnie z załączonym świadectwem weterynaryjnym z dnia, pochodzą i są sprowadzane z Czarnogóry oraz dokładnie odpowiadają definicji zawartej w załączniku II do umowy przejściowej zawartej decyzją Rady 2007/855/WE (Dz.U. L 345 z 28.12.2007, s. 1).			
9. Upoważniony organ wydający		Miejsce: Data: (Pieczęć organu wydającego) (Podpis)	

ZAŁĄCZNIK VIII

1. Nadawca (pełna nazwa (nazwisko) i adres)		ŚWIADECTWO nr 0000 ORYGINAŁ KOSOWO ⁽¹⁾	
2. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres)		ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI dotyczące wywozu bydła i mięsa wołowego do WE [zastosowanie rozporządzenia (UE) nr 1219/2009]	
<i>UWAGI</i> A. Niniejsze świadectwo jest przygotowane w jednym oryginale i dwóch kopiach. B. Oryginał i jego dwie kopie są drukowane lub wypełnione odręcznie. W tym drugim przypadku muszą być wypełnione czarnym atramentem, drukowanymi literami.			
3. Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań lub sztuki bydła; opis towarów	4. Kod Nomenklatury Scalonej	5. Masa brutto (kg)	6. Masa netto (kg)
7. Masa netto (kg) (słownie)			
8. Ja, niżej podpisany(-a), działając w imieniu upoważnionego organu wydającego (pole 9) zaświadczam, że towary opisane powyżej zostały poddane kontroli zdrowotnej w, zgodnie z załączonym świadectwem weterynaryjnym z dnia, pochodzą i są sprowadzane z obszaru celnego Kosowa oraz dokładnie odpowiadają definicji zawartej w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2000 (Dz.U. L 240 z 23.9.2000, s. 1).			
9. Upoważniony organ wydający		Miejsce: Data: (Pieczęć organu wydającego) (podpis)	

⁽¹⁾ Status Kosowa reguluje rezolucja 1244/1999 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

ZAŁĄCZNIK IX

Powiadomienie o pozwoleniach na przywóz (wydanych) – rozporządzenie (WE) nr 1219/2009

Państwo członkowskie:

Stosowanie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1219/2009

Ilości produktów, dla których zostały wydane pozwolenia na przywóz

Od: do:

Nr porządkowy	Kategoria lub kategorie produktów ⁽¹⁾	Ilość (kilogramy masy produktu lub sztuki)
09.4503		
09.4504		
09.4505		
09.4198		
09.4199		

⁽¹⁾ Kategoria lub kategorie produktu zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia (WE) nr 382/2008.

ZAŁĄCZNIK X

Powiadomienie o pozwoleniach na przywóz (ilości niewykorzystane) – rozporządzenie (WE) nr 1219/2009

Państwo członkowskie:

Stosowanie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1219/2009

Ilości produktów, dla których pozwolenia na przywóz nie zostały wykorzystane

Od: do:

Nr porządkowy	Kategoria lub kategorie produktów ⁽¹⁾	Ilości niewykorzystane (kilogramy masy produktu lub sztuki)
09.4503		
09.4504		
09.4505		
09.4198		
09.4199		

⁽¹⁾ Kategoria lub kategorie produktu zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia (WE) nr 382/2008.

ZAŁĄCZNIK XI

Powiadomienie o ilościach produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu – rozporządzenie (WE)
nr 1219/2009

Państwo członkowskie:

Stosowanie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1219/2009

Ilości produktów wprowadzone do swobodnego obrotu:

Od: do: (okres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego).

Nr porządkowy	Kategoria lub kategorie produktów ⁽¹⁾	Ilości produktów wprowadzone do swobodnego obrotu: (kilogramy, masy produktu lub sztuki)
09.4503		
09.4504		
09.4505		
09.4198		
09.4199		

⁽¹⁾ Kategoria lub kategorie produktu zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia (WE) nr 382/2008.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1220/2009**z dnia 14 grudnia 2009 r.****zmieniające po raz 117. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 tiret pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby ekonomiczne podlegają zamrożeniu zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) Dnia 3 grudnia 2009 r. Komitet ds. Sankcji zdecydował o wykreśleniu jednej osoby fizycznej z wykazu osób,

grup i podmiotów, w odniesieniu do których powinno się stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych. W dniach 1 września, 23 września i 17 listopada 2009 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Sankcji postanowił zmienić dane identyfikacyjne kilku osób fizycznych figurujących w wykazie.

- (3) Należy w związku z tym wprowadzić odpowiednie zmiany w załączniku I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

João Vale DE ALMEIDA

Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) Wpis „Zia, Mohammad (alias Zia, Ahmad); c/o Ahmed Shah s/o Painda Mohammad al-Karim Set, Peszawar, Pakistan; Alam General Store Shop 17, Awami Market, Peszawar, Pakistan; Zahir Shah s/o Murad Khan Ander Sher, Peszawar, Pakistan” w tytule „Osoby fizyczne” zostaje usunięty.

- (2) Wpis „Faycal **Boughanemi** (alias Faical **Boughanmi**). Adres: Via Geromini, 5/B — Cremona, Włochy. Data urodzenia: 28.10.1966 r. Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja. Obywatelstwo: tunezyjskie. Inne informacje: a) włoski numer identyfikacji podatkowej: BGHFCL66R28Z352G, b) skazany we Włoszech dnia 15.7.2006 r. na 8 lat pozbawienia wolności. Obecnie przebywa w więzieniu we Włoszech” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:

„Faycal **Boughanemi** (alias a) Faical **Boughanmi**; b) Faysal **al-Bughanimi**). Adres: Viale Cambonino, 5/B, Cremona, Włochy. Data urodzenia: 28.10.1966 r. Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja. Obywatelstwo: tunezyjskie. Inne informacje: a) włoski numer identyfikacji podatkowej: BGHFCL66R28Z352G; b) Przebywa w więzieniu we Włoszech (stan na czerwiec 2009 r.). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 29.7.2005 r.”

- (3) Wpis „Jamal **Housni** (alias a) Djamel il marocchino, b) Jamal Al Maghrebi, c) Hicham). Data urodzenia: 22.2.1983. Miejsce urodzenia: Maroko. Adres: a) Via Uccelli di Nemi 33, Mediolan, Włochy, b) via F. De Lemene 50, Mediolan, Włochy. Dalsze informacje: podlega nakazowi aresztowania nr 5236/02 R.G.N.R. wydanemu przez Tribunale di Milano dnia 25 listopada 2003 r. - 1511/02 R.G.GIP. Skazany” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:

„Jamal **Housni** (alias a) Djamel il marocchino; b) Jamal Al Maghrebi; c) Hicham). Data urodzenia: 22.2.1983 r. Miejsce urodzenia: Maroko. Adres: a) Via Uccelli di Nemi 33, Mediolan, Włochy; b) Via F. De Lemene 50, Mediolan, Włochy. Inne informacje: przebywa w areszcie (stan na czerwiec 2009 r.). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 2.8.2006 r.”

- (4) Wpis „Fethi Ben Al-Rabei Ben Absha **Mnasri** (alias a) Fethi Alic; b) Amor; c) Omar Abu). Adres: a) Via Toscana 46, Bolonia, Włochy, b) Via di Saliceto 51/9, Bolonia, Włochy. Data urodzenia: 6.3.1969 r. Miejsce urodzenia: Baja, Tunezja. Obywatelstwo: tunezyjskie. Nr paszportu: L497470 (tunezyjski paszport wydany dnia 3.6.1997 r., utracił ważność dnia 2.6.2002 r.). Inne informacje: w styczniu 2003 r. skazany we Włoszech na 8 miesięcy pozbawienia wolności” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:

„Fethi Ben Al-Rabei Ben Absha **Mnasri** (alias a) Fethi Alic; b) Amor; c) Omar Abu). Adres: Birmingham, Zjednoczone Królestwo. Data urodzenia: 6.3.1969 r. Miejsce urodzenia: Baja, Tunezja. Obywatelstwo: tunezyjskie. Nr paszportu: L497470 (tunezyjski paszport wydany dnia 3.6.1997 r., utracił ważność dnia 2.6.2002 r.). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 25.6.2003 r.”

- (5) Wpis „Fahid Mohammed Ally **Msalam** (alias a) Ally, Fahid Mohammed, b) Msalam, Fahad Ally, c) Msalam, Fahid Mohammed Ali, d) Msalam, Mohammed Ally, e) Musalaam, Fahid Mohammed Ali, f) Salem, Fahid Muhammad Ali, g) Fahid Mohammed Aly, h) Ahmed Fahad, i) Ali Fahid Mohammed, j) Fahad Mohammad Ally, k) Fahad Mohammed Ally, l) Fahid Mohamed Ally, m) Msalam Fahad Mohammed Ally, n) Msalam Fahid Mohammad Ally, o) Msalam Fahid Mohammed Ali, p) Msalm Fahid Mohammed Ally, q) Al-Kini, Usama, r) Mohammed Ally Mohammed, s) Ally Fahid M). Adres: Mombasa, Kenia. Data urodzenia: 19.2.1976 r. Miejsce urodzenia: Mombasa, Kenia. Obywatelstwo: kenijski. Numer paszportu: a) A260592 (paszport kenijski), b) A056086 (paszport kenijski), c) A435712 (paszport kenijski), d) A324812 (paszport kenijski), e) 356095 (paszport kenijski). Krajowy numer identyfikacyjny: 12771069 (kenijski dowód osobisty). Inne informacje: według doniesień poniósł śmierć w Pakistanie w styczniu 2009 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 17.10.2001” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:

„Fahid Mohammed Ally **Msalam** (alias a) Fahid Mohammed Ally; b), Fahad Ally Msalam; c), Fahid Mohammed Ali Msalam; d) Mohammed Ally Msalam; e) Fahid Mohammed Ali Musalaam; f) Fahid Muhammad Ali Salem; g) Fahid Mohammed Aly; h) Ahmed Fahad; i) Ali Fahid Mohammed; j) Fahad Mohammad Ally; k) Fahad Mohammed Ally; l) Fahid Mohamed Ally; m) Msalam Fahad Mohammed Ally; n) Msalam Fahid Mohammad Ally; o) Msalam Fahid Mohammed Ali; p) Msalm Fahid Mohammed Ally; q) Usama Al-Kini; r) Mohammed Ally Mohammed; s) Ally Fahid M). Adres: Mombasa, Kenia. Data urodzenia: 19.2.1976 r. Miejsce urodzenia: Mombasa, Kenia. Obywatelstwo: kenijski. Numer paszportu: a) A260592 (paszport kenijski); b) A056086 (paszport kenijski); c) A435712 (paszport kenijski); d) A324812 (paszport kenijski); e) 356095 (paszport kenijski). Krajowy numer identyfikacyjny: 12771069 (kenijski dowód osobisty). Inne informacje: Potwierdzono, że nie żyje od 1.1.2009 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 17.10.2001 r.”

- (6) Wpis „Nessim Ben Romdhane **Sahraoui** (alias Dass). Data urodzenia: 3.8.1973. Miejsce urodzenia: Bizerta, Tunezja. Dalsze informacje: podlega nakazowi aresztowania nr 36601/2001 R.G.N.R. wydanemu przez Tribunale di Milano dnia 17 maja 2005 r. - 7464/2001 R.G.GIP. Wydalony z Włoch w 2002 r. Uciekinier” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:

„Nessim Ben Romdhane **Sahraoui** (alias a) Dass; b) Nasim al-Sahrawi). Data urodzenia: 3.8.1973 r. Miejsce urodzenia: Bizerta, Tunezja. Inne informacje: Wydalony z Włoch w 2002 r. Przebywa w więzieniu w Tunezji (stan na czerwiec 2009 r.). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 2.8.2006 r.”

- (7) Wpis „Ahmed Salim **Swedan** Sheikh (*alias* a) Ally, Ahmed; b) Suweidan, Sheikh Ahmad Salem; c) Swedan, Sheikh; d) Swedan, Sheikh Ahmed Salem; e) Ally Ahmad; f) Muhamed Sultan; g) Sheik Ahmed Salim Sweden; h) Sleyum Salum; i) Sheikh Ahmed Salam; j) Ahmed The Tall; k) Bahamad; l) Bahamad, Sheik; m) Bahamadi, Sheikh; n) Sheikh Bahamad). Tytuł: Szejk. Data urodzenia: a) 9.4.1969 r.; b) 9.4.1960 r. c) 4.9.1969. Miejsce urodzenia: Mombasa, Kenia. Obywatelstwo: kenijskie. Numer paszportu: A163012 (paszport kenijski). Krajowy numer identyfikacyjny: 8534714 (kenijski dowód osobisty, wydany dnia 14.11.1996 r.). Dalsze informacje: Według doniesień poniósł śmierć w Pakistanie w styczniu 2009 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 17.10.2001.” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:

„Sheikh Ahmed Salim **Swedan** (*alias* a) Ahmed Ally; b) Sheikh Ahmad Salem Suweidan; c) Sheikh Swedan; d) Sheikh Ahmed Salem Swedan; e) Ally Ahmad; f) Muhamed Sultan; g) Sheik Ahmed Salim Sweden; h) Sleyum Salum; i) Sheikh Ahmed Salam; j) Ahmed The Tall; k) Bahamad; l) Sheik Bahamad; m) Sheikh Bahamadi; n) Sheikh Bahamad). Tytuł: Szejk. Data urodzenia: a) 9.4.1969 r.; b) 9.4.1960 r.; c) 4.9.1969 r. Miejsce urodzenia: Mombasa, Kenia. Obywatelstwo: kenijskie. Numer paszportu: A163012 (paszport kenijski). Krajowy numer identyfikacyjny: 8534714 (kenijski dowód osobisty, wydany dnia 14.11.1996 r.). Inne informacje: Potwierdzono, że nie żyje od 1.1.2009 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 17.10.2001 r.”

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA NIE JEST OBOWIĄZKOWA

DECYZJA RADY EUROPEJSKIEJ

podjęta za zgodą Przewodniczącego Komisji,

z dnia 4 grudnia 2009 r.

w sprawie mianowania Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa

(2009/950/UE)

RADA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 18 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 grudnia 2009 r. Catherine ASHTON została mianowana na stanowisko Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa na okres od dnia 1 grudnia 2009 r. do końca trwającej wówczas kadencji Komisji.
- (2) Zgodnie z art. 17 ust. 7 akapit trzeci Traktatu o Unii Europejskiej, Przewodniczący, Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa i pozostali członkowie Komisji podlegają kolegiałnie zatwierdzeniu w drodze głosowania przez Parlament Europejski.
- (3) Należy mianować Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa na okres od końca kadencji aktualnej Komisji do dnia 31 października 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Catherine ASHTON zostaje niniejszym mianowana na stanowisko Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa na okres od końca kadencji aktualnej Komisji do dnia 31 października 2014 r.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady Europejskiej notyfikuje niniejszą decyzję Catherine ASHTON.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2009 r.

W imieniu Rady Europejskiej

Przewodniczący

H. VAN ROMPUY

DECYZJA KOMISJI**z dnia 14 grudnia 2009 r.****zmieniająca załączniki I i II do decyzji 2006/766/WE ustanawiającej wykazy państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz małży, szkarłupni, osłonic, ślimaków morskich i produktów rybołówstwa***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9870)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2009/951/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 stanowi, że produkty pochodzenia zwierzęcego przywozi się jedynie z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego znajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z tym rozporządzeniem. Ustanawia ono także specjalne warunki przywozu małży, osłonic, szkarłupni i ślimaków morskich oraz produktów rybołówstwa z państw trzecich.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 stanowi, że przy sporządzaniu oraz aktualizowaniu takich wykazów należy brać pod uwagę kontrole unijne w państwach trzecich oraz gwarancje właściwych organów państw trzecich w odniesieniu do zgodności lub równoważności z unijnym prawem paszowym i żywnościowym oraz przepisami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽²⁾.
- (3) Decyzja Komisji 2006/766/WE z dnia 6 listopada 2006 r. ustanawiająca wykazy państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz małży, szkarłupni, osłonic, ślimaków morskich i produktów rybołówstwa ⁽³⁾, wymienia te państwa trzecie, które spełniają kryteria określone w art. 11 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 854/2004, oraz które w związku z tym są w stanie zagwarantować, że wymienione produkty wywożone do Unii Europejskiej spełniają warunki sanitarne ustanowione w prawodawstwie unijnym dla ochrony zdrowia konsumentów. Załącznik I do tej decyzji zawiera wykaz państw trzecich, z których

dopuszczony jest przywóz małży, szkarłupni, osłonic i ślimaków morskich w każdej postaci przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a załącznik II do niej zawiera wykaz państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz produktów rybołówstwa w każdej postaci, przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

- (4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2076/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiające środki przejściowe do celów wdrożenia rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ ustanawia środki przejściowe na okres upływający dnia 31 grudnia 2009 r. Środki te obejmują odstępstwo od art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 854/2004, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz małży i produktów rybołówstwa z państw wymienionych odpowiednio w załączniku I i II do tego rozporządzenia, między innymi pod warunkiem że właściwe organy państw i terytoriów trzecich przedstawiły danemu państwu członkowskiemu gwarancje, że dane produkty zostały uzyskane w warunkach co najmniej równoważnych warunkom regulującym produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów unijnych.
- (5) Kanada jest obecnie wymieniona w wykazie w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2076/2005. Kontrole unijne w Kanadzie mające na celu ocenę istniejącego systemu kontroli regulującego produkcję małży przeznaczonych do wywozu do Unii Europejskiej, z których ostatnia miała miejsce w 2009 r., razem z zaleceniami Wspólnego Komitetu Zarządzającego ustanowionego Porozumieniem między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady w sprawie środków sanitarnych dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w odniesieniu do handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi ⁽⁵⁾ z dnia 17 grudnia 1998 r., które dotyczy wzajemnej równoważności kanadyjskich i unijnych norm dla żywych małży, wskazują, że warunki mające w Kanadzie zastosowanie do małży, szkarłupni, osłonic i ślimaków morskich przeznaczonych do wywozu do Unii Europejskiej są równoważne warunkom ustanowionym w odpowiednim prawodawstwie UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.⁽²⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 320 z 18.11.2006, s. 53.⁽⁴⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 83.⁽⁵⁾ Dz.U. L 71 z 18.3.1999, s. 3.

- (6) Grenlandia jest obecnie wymieniona w wykazie w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2076/2005. Kontrole unijne w Grenlandii mające na celu ocenę istniejącego systemu kontroli regulującego produkcję małży przeznaczonych do wywozu do Unii Europejskiej, z których ostatnia miała miejsce w 2009 r., razem z gwarancjami przedstawionymi przez właściwy organ Grenlandii, wskazują, że warunki mające w tym państwie trzecim zastosowanie do małży, szkarłupni, oślonic i ślimaków morskich przeznaczonych do wywozu do Unii Europejskiej są równoważne warunkom ustanowionym w odpowiednim prawodawstwie UE. W związku z powyższym Grenlandia powinna zostać włączona do wykazu w załączniku I do decyzji 2006/766/WE.
- (7) Kontrole unijne w Stanach Zjednoczonych mające na celu ocenę istniejącego systemu kontroli regulującego produkcję małży przeznaczonych do wywozu do Unii Europejskiej, z których ostatnia miała miejsce w 2009 r., wskazały na różnice między amerykańskimi i unijnymi normami dla żywych małży, lecz nie wykazały poważnego zagrożenia dla zdrowia ludzi, z wyjątkiem obszaru zbioru w Zatoce Meksykańskiej. Stany Zjednoczone i Unia Europejska zgodziły się na zbadanie wzajemnej równoważności między normami dla żywych małży w USA i UE. Należy zatem tymczasowo zezwolić na przywóz do Unii Europejskiej małży, szkarłupni, oślonic i ślimaków morskich ze Stanów Zjednoczonych, z wyłączeniem małży zebranych w Zatoce Meksykańskiej. To tymczasowe zezwolenie powinno zostać odnowione sześć miesięcy po jego wejściu w życie, przy uwzględnieniu wyników badania równoważności między normami dla żywych małży w USA i UE.
- (8) Angola, Azerbejdżan, Benin, Birma, Erytrea, Izrael, Republika Konga, Święta Helena, Togo i Wyspy Salomona są obecnie wymienione w wykazie w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2076/2005. Kontrole unijne mające na celu ocenę istniejącego systemu kontroli regulującego produkcję produktów rybołówstwa przeznaczonych do wywozu do Unii Europejskiej, z których ostatnia miała miejsce: w Angoli w 2007 r., w Azerbejdżanie w 2007 r., w Beninie w 2009 r., w Birmie w 2009 r., w Erytrei w 2008 r., w Izraelu w 2009 r., w Republice Konga w 2009 r., na Świętej Helenie w 2003 r., w Togo w 2009 r. i na Wyspach Salomona w 2007 r., razem z gwarancjami przedstawionymi przez właściwe organy Angoli, Azerbejdżanu (wyłącznie dla kawioru), Beninu, Birmy (wyłącznie dla mrożonych dziko odławianych produktów rybołówstwa), Erytrei, Izraela, Republiki Konga (wyłącznie dla produktów rybołówstwa złowionych, wypatroszonych (w stosownych przypadkach), mrożonych i pakowanych ostatecznie na morzu), Świętej Heleny, Togo (wyłącznie dla żywych homarów) i Wysp Salomona wskazują, że warunki mające w tych państwach trzecich zastosowanie do produktów rybołówstwa przeznaczonych do wywozu do Unii Europejskiej są równoważne warunkom ustanowionym w odpowiednim prawodawstwie UE. W związku z powyższym te państwa trzecie powinny zostać włączone do wykazu w załączniku II do decyzji 2006/766/WE.
- (9) Ponadto w celu uwzględnienia różnic w gwarancjach przedstawionych przez te państwa trzecie należy ustanowić pewne ograniczenia w wykazach w załącznikach I i II do decyzji 2006/766/WE.
- (10) Święta Helena, Tristan da Cunha i Wyspa Wniebowstąpienia stanowią jedno terytorium zamorskie. Wyspy te są jednak oddalone od siebie i w praktyce zarządzane osobno, dlatego też zdecydowały się na ustanowienie oddzielnych właściwych organów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo produktów rybołówstwa. Dlatego też włączenie Świętej Heleny jako państwa trzeciego, z którego dopuszczony jest przywóz produktów rybołówstwa, nie powinien obejmować wyspy Tristan da Cunha i Wyspy Wniebowstąpienia.
- (11) W celu doprecyzowania prawodawstwa unijnego tytułu załączników I i II do decyzji 2006/766/WE powinny zostać zmienione. Tytuł załącznika I powinien wyraźnie precyzować, że przywóz żywych, mrożonych lub przetworzonych małży, szkarłupni, oślonic i ślimaków morskich przeznaczonych do spożycia przez ludzi dopuszczony jest wyłącznie z państw trzecich włączonych do tego załącznika. Tytuł załącznika II powinien wyraźnie precyzować, że załącznik ten obejmuje przywóz produktów rybołówstwa zgodnych z definicją w pkt 3.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾, z wyjątkiem produktów rybołówstwa objętych załącznikiem I do niniejszej decyzji. Rozdzielenie to jest niezbędne, ponieważ wymogi unijne mające zastosowanie do tych dwóch grup produktów są różne.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/766/WE.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55. Załącznik I: „3.1. »Produkty rybołówstwa« oznaczają wszystkie zwierzęta morskie i słodkowodne (z wyłączeniem żywych małży, szkarłupni, oślonic i ślimaków morskich, w także wszystkich ssaków, gadów i żab), dzikie i hodowlane, oraz wszystkie ich jadalne formy, części i pochodzące z nich produkty”.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2006/766/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł załącznika I otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz państw trzecich, z których dopuszczony jest przywóz żywych, mrożonych lub przetworzonych małży, szkarłupni, osłonic i ślimaków morskich przeznaczonych do spożycia przez ludzi (*)

(*) W tym objęte definicją produktów rybołówstwa w załączniku I pkt 3.1 do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).”;

b) po pozycji dotyczącej Australii dodaje się pozycję dotyczącą Kanady w brzmieniu:

„CA	KANADA”	
-----	---------	--

c) po pozycji dotyczącej Chile dodaje się pozycję dotyczącą Grenlandii w brzmieniu:

„GL	GRENLANDIA”	
-----	-------------	--

d) po pozycji dotyczącej Turcji dodaje się pozycję dotyczącą Stanów Zjednoczonych w brzmieniu:

„US	STANY ZJEDNO- CZONE AMERYKI	Wyłącznie do dnia 1 lipca 2010 r. oraz z wyłączeniem przywozu małży zebranych w stanach: Floryda, Teksas, Mississippi, Alabama i Luizjana.”
-----	-----------------------------------	---

2) załącznik II do decyzji 2006/766/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli 14 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi, innych niż objęte załącznikiem I do niniejszej decyzji

(Państwa i terytoria, o których mowa w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 854/2004)

Kod ISO	Państwa	Ograniczenia
AE	ZJEDNOCZONE EMIRATY ARABSKIE	
AG	ANTIGUA I BARBUDA	Tylko żywe homary
AL	ALBANIA	
AM	ARMENIA	Tylko żywe dzikie raki, raki nieutrzymywane przez człowieka poddane obróbce termicznej lub mrożone.
AN	ANTYLE NIDERLANDZKIE	
AO	ANGOLA	
AR	ARGENTYNA	
AU	AUSTRALIA	
AZ	AZERBEJDŻAN	Tylko kawior
BA	BOŚNIA i HERCEGOWINA	
BD	BANGLADESZ	
BJ	BENIN	
BR	BRAZYLIA	
BS	BAHAMY	
BY	BIAŁORUŚ	
BZ	BELIZE	
CA	KANADA	
CG	REPUBLIKA KONGA	Tylko produkty rybołówstwa złowione, wypatroszone (w stosownych przypadkach), mrożone i pakowane ostatecznie na morzu
CH	SZWAJCARIA	
CI	WYBRZEŻE KOŚCI SŁONIOWEJ	
CL	CHILE	
CN	CHINY	
CO	KOLUMBIA	
CR	KOSTARYKA	
CU	KUBA	
CV	REPUBLIKA ZIELONEGO PRZYLĄDKA	
DZ	ALGERIA	
EC	EKWADOR	
EG	EGIPT	
ER	ERYTREA	
FK	FALKLANDY	
GA	GABON	

GD	GRENADA	
GH	GHANA	
GL	GRENLANDIA	
GM	GAMBIA	
GN	GWINEA	Tylko ryby niepoddane żadnym procesom przygotowania ani przetwarzania, innym niż odgławianie, patroszenie, chłodzenie lub mrożenie. Nie stosuje się zmniejszonej częstotliwości bezpośrednich kontroli, przewidzianej w decyzji Komisji 94/360/WE (Dz.U. L 158 z 25.6.1994, s. 41).
GT	GWATEMALA	
GY	GUJANA	
HK	HONGKONG	
HN	HONDURAS	
HR	CHORWACJA	
ID	INDONEZJA	
IL	IZRAEL	
IN	INDIE	
IR	IRAN	
JM	JAMAJKA	
JP	JAPONIA	
KE	KENIA	
KR	KOREA POŁUDNIOWA	
KZ	KAZACHSTAN	
LK	SRI LANKA	
MA	MAROKO	
ME	CZARNOGÓRA	
MG	MADAGASKAR	
MM	BIRMA	Tylko mrożone dziko odławiane produkty rybołówstwa (ryby słodkowodne i morskie, krewetki)
MR	MAURETANIA	
MU	MAURITIUS	
MV	MALEDIWY	
MX	MEKSYK	
MY	MALEZJA	
MZ	MOZAMBIK	
NA	NAMIBIA	
NC	NOWA KALDONIA	
NG	NIGERIA	
NI	NIKARAGUA	
NZ	NOWA ZELANDIA	
OM	OMAN	
PA	PANAMA	
PE	PERU	
PF	POLINEZJA FRANCUSKA	

PG	PAPUA NOWA GWINEA	
PH	FILIPINY	
PM	SAINT PIERRE I MIQUELON	
PK	PAKISTAN	
RS	SERBIA Z wyjątkiem Kosowa zgodnie z jego definicją w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.	Tylko całe świeże ryby z połowów morskich
RU	ROSJA	
SA	ARABIA SAUDYJSKA	
SB	WYSPY SALOMONA	
SC	SESZELE	
SG	SINGAPUR	
SH	ŚWIĘTA HELENA Z wyjątkiem wyspy Tristan da Cunha i Wyspy Wniebowstąpienia	
SN	SENEGAL	
SR	SURINAM	
SV	SALWADOR	
TG	TOGO	Tylko żywe homary
TH	TAJLANDIA	
TN	TUNEZJA	
TR	TURCJA	
TW	TAJWAN	
TZ	TANZANIA	
UA	UKRAINA	
UG	UGANDA	
US	STANY ZJEDNOCZONE	
UY	URUGWAJ	
VE	WENEZUELA	
VN	WIETNAM	
YE	JEMEN	
YT	MAJOTTA	
ZA	REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI	
ZW	ZIMBABWE"	

DECYZJA KOMISJI**z dnia 14 grudnia 2009 r.****zmieniająca decyzję 2008/855/WE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt
w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9909)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2009/952/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 2008/855/WE ⁽³⁾ ustanawia niektóre środki kontroli w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w państwach członkowskich lub w ich regionach, określonych w załączniku do tej decyzji.

(2) W art. 7 decyzji 2008/855/WE przewidziano, iż żadne przesyłki świeżej wieprzowiny z gospodarstw znajdujących się na obszarach wymienionych w części III załącznika do tej decyzji oraz przetwory mięsne i wyroby składające się z takiej wieprzowiny lub ją zawierające nie są wysyłane z tych państw członkowskich, na terytorium których leżą dane obszary, do innych państw członkowskich.

(3) Decyzję 2008/855/WE stosuje się do dnia 31 grudnia 2009 r. W świetle ogólnej sytuacji, związanej z występowaniem choroby w niektórych regionach Bułgarii, Niemiec, Francji, Węgier i Słowacji, należy przedłużyć okres obowiązywania tej decyzji do dnia 31 grudnia 2011 r.

(4) W celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się klasycznego pomoru świń z Rumunii do innych państw członkowskich przyjęto decyzję Komisji 2006/779/WE z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie tymczasowych weterynaryjnych środków zwalczania klasycznego pomoru świń w Rumunii ⁽⁴⁾. Wspomnianą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2009 r.

(5) Z informacji, jakie Rumunia przekazała Komisji, wynika, że sytuacja związana z klasycznym pomorem świń w tym państwie członkowskim znacznie się poprawiła. Jednakże w świetle dostępnych danych należy kontynuować stosowanie dodatkowych weterynaryjnych środków zwalczania klasycznego pomoru świń w Rumunii. Należy zatem uwzględnić Rumunię w części III załącznika do decyzji 2008/855/WE. Uwzględnienie Rumunii w części III załącznika do decyzji 2008/855/WE należy poddać przeglądowi w oparciu o wyniki kontroli unijnej, która zostanie przeprowadzona w Rumunii w pierwszym semestrze 2010 r.

(6) Aby zapewnić bezpieczeństwo świeżej wieprzowiny oraz przetworów mięsnych i wyrobów składających się ze świeżego mięsa lub je zawierających, które przywożone są na obszary wymienione w części III załącznika do decyzji 2008/855/WE, zakłady produkujące, przechowujące i przetwarzające takie produkty powinny zostać zatwierdzone przez właściwy organ i zgłoszone Komisji. Dodatkowo produkcję, przechowywanie i przetwarzanie takiego mięsa oraz przetworów i wyrobów mięsnych należy prowadzić oddzielnie od innych produktów składających się z mięsa lub zawierających mięso z gospodarstw znajdujących się na obszarach wymienionych w części III załącznika do tej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 314 z 15.11.2006, s. 48.

- (7) Aby zapewnić identyfikowalność świeżej wieprzowiny oraz przetworów i wyrobów mięsnych składających się ze świeżego mięsa lub je zawierających, które przywożone są na obszary wymienione w części III załącznika do decyzji 2008/855/WE z obszarów niewymienionych w tej części, mięso oraz przetwory i wyroby mięsne powinny być odpowiednio oznakowane. Dlatego też świeża wieprzowina powinna być oznakowana za pomocą znaku jakości zdrowotnej określonego w rozdziale III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾. Przetwory i wyroby mięsne zawierające taką wieprzowinę powinny być oznakowane za pomocą znaku identyfikacyjnego przewidzianego w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽²⁾.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/855/WE.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2008/855/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Wysyłanie do innych państw członkowskich świeżej wieprzowiny oraz przetworów i wyrobów mięsnych składających się z takiego mięsa lub je zawierających z obszarów leżących poza obszarami wymienionymi w części III załącznika

1. Przedmiotowe państwa członkowskie, na terytorium których leżą obszary wymienione w części III załącznika, mogą zezwolić na wysyłanie do innych państw członkowskich świeżej wieprzowiny ze świń z gospodarstw znajdujących się poza obszarami wymienionymi w części III załącz-

nika oraz przetworów i wyrobów mięsnych składających się z takiego mięsa lub je zawierających, jeżeli mięso to oraz przetwory i wyroby mięsne są produkowane, przechowywane i przetwarzane w zakładach, które:

- a) zostały w tym celu zatwierdzone przez właściwy organ i zgłoszone Komisji;
- b) produkcję, przechowywanie i przetwarzanie prowadzą oddzielnie od innych produktów składających się z mięsa lub zawierających mięso z gospodarstw znajdujących się na obszarach wymienionych w części III załącznika.

2. Świeża wieprzowina, o której mowa w ust. 1, oznakowana jest zgodnie z przepisami zawartymi w rozdziale III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

Przetwory i wyroby mięsne, o których mowa w ust. 1, oznakowane są zgodnie z przepisami zawartymi w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.”;

- 2) w art. 15 datę „31 grudnia 2009 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2011 r.”;

- 3) w części III załącznika dodaje się pozycję w brzmieniu:

„Rumunia

Całe terytorium Rumunii.”.

Artykuł 2

Artykuł 1 pkt 3 stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 14 grudnia 2009 r.****zmieniająca decyzję 2007/716/WE w odniesieniu do niektórych zakładów w sektorach mięsny
i mleczarskim w Bułgarii***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9906)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2009/953/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii,
w szczególności jego art. 42,uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia
1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu
wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku
wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W decyzji Komisji 2007/716/WE ⁽²⁾ ustanawia się środki przejściowe odnoszące się do wymagań strukturalnych dla niektórych zakładów w sektorach mięsny i mleczarskim w Bułgarii, przewidziane w rozporządzeniach (WE) nr 852/2004 ⁽³⁾ i (WE) nr 853/2004 ⁽⁴⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady. Dopóki zakłady te znajdują się w okresie przejściowym, produkty w nich wytworzone mogą być wprowadzane wyłącznie na rynek krajowy lub dalej przetwarzane w bułgarskich zakładach przechodzących transformację.

(2) Zgodnie z oficjalnym oświadczeniem właściwego organu bułgarskiego niektóre zakłady w sektorach mięsny i mleczarskim zaprzestały działalności lub zakończyły proces modernizacji i są obecnie w pełni zgodne

z prawem unijnym. Zakłady te powinny zatem zostać skreślone z wykazu zakładów znajdujących się w okresie przejściowym.

(3) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić załącznik do decyzji 2007/716/WE.

(4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2007/716/WE zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 289 z 7.11.2007, s. 14.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2007/716/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się następujące pozycje dotyczące zakładów przetwórstwa mięsnego:

Nr	Numer weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
„2.	BG 0101003	ET »Saray-73-Georgi BelezHKov«	gr. Razlog Promishlena zona »Zapad«
9.	BG 0201019	ET »Viatex-V.Slavov«	gr. Sungurlare ul. »Tundzha« 7
14.	BG 0301014	ET »Valeria-94«	s. Kamenar obl. Varna
22.	BG 0601001	»Ivagus« EOOD	gr. Vratsa Krivodolsko shose
29.	BG 0801011	»Miit« OOD	s. Dropla obl. Dobrich
36.	BG 1001003	»Evromiyt end milk« EOOD	gr. Kocherinovo obsht. Kocherinovo
55.	BG 1701001	»Kolevi« OOD	s. Kichenitsa obl. Razgrad
59.	BG 1801012	»Svinekompleks Golyamo Vranovo-Invest« AD	s. Golyamo Vranovo obl. Ruse
64.	BG 2001001	»Eko Asorti-05« EOOD	s. Mechkarevo obl. Sliven
72.	BG 2301008	»Aldagot« OOD	gr. Kostinbrod ul. »Lomsko shose« 95
73.	BG 2301009	ET »Murgash 91-Tatyana Georgieva«	gr. Svoqe ul. »Zhelensko shose«
74.	BG 2301010	ET »Despina-9«	gr. Kostinbrod ul. »Aleksandar Stamboliiski« 62A
89.	BG 2801020	»Ivkota« EOOD	gr. Yambol, ul. »Bitolya« 60
91.	BG 0202006	»Ekvator« EOOD	gr. Burgas ul. »Chataldzha« 52
99.	BG 0402008	»Megalodon« OOD	gr. Kilifarevo
120.	BG 2002001	ET »Slavi Danev«	gr. Nova Zagora zh.k. »Zagore« 1
121.	BG 2002003	TD »Momchevi i sie«	gr. Sliven kv. Industrialen
123.	BG 2202007	EOOD »Euro Balkan Fuud«	gr. Sofia kv. Levski, ul. »546« bl. 10 A
128.	BG 2202029	»Givis« OOD	gr. Sofia ul. »V. Hanchev« 11
137.	BG 0305013	ET »Aleko-Al. Aleksandrov«	gr. Varna ul. »T. Peyachevich« 3
138.	BG 0305030	ET »Dari«	gr. Varna kv. »Asparuhovo« ul. »Kishinev« 21

Nr	Numer weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
152.	BG 0605021	»Orbita« OOD	gr. Vratsa m. Turkanitsa
155.	BG 0805012	ET »Diana Hristova«	gr. Balchik ul. »Asen Petrov« 21
160.	BG 1005009	»Reksim 99« EOOD	gr. Sapareva banya kv. Gyurgevo
163.	BG 1305014	ET »Medi-Emil Dimitrov«	s. Glavinitsa obl. Pazardzhik
164.	BG 1305018	»Marineli« OOD	gr. Velingrad kv. »Industrialen«
189.	BG 2205069	»Slavchev 2000« EOOD	gr. Sofia ul. »Sofroniy Vrachanski« 12
201.	BG 2705007	OOD »Kapsikum-I«	gr. Shumen bul. »Madara« 26
202.	BG 2705008	ET »Georgi Krastev«	gr. Shumen ul. »Industrialna baza«
208.	BG 0104004	»Mes-Ko« EOOD	gr. Petrich, ul. »Mesta« 15
214.	BG 0204015	»PART« OOD	gr. Burgas, ul. »Angel Kanchev« 29
217.	BG 0204021	»Ekvator« EOOD	gr. Burgas ul. »Chataldzha« 52
225.	BG 0304037	»Zhar« OOD	S. Slanchevo obl. Varna
235.	BG 0504001	»ADANIS« EOOD	gr. Vidin ul. »Targovska« 2
251.	BG 1004001	»K + M« OOD	gr. Kyustendil ul. »Petar Beron« 26
252.	BG 1104001	»Slavi mes« OOD	gr. Lovech kv. »Goznitsa«
255.	BG 1104006	ET »Minko Cholakov-H. Cholakov«	s. Dobrodan obsht. Troyan
259.	BG 1204006	ZPTK »Rik-98«	s. Vinishte obl. Montana
265.	BG 1304002	ET »Yavor Luks«	gr. Pazardzhik ul. »Sintievsko shose« 2
266.	BG 1304013	»Rodopa Pazardzhik« AD	gr. Pazardzhik ul. »D. Debelyanov« 46
271.	BG 1404006	»Benet« OOD	gr. Breznik
281.	BG 1604012	»Tri star treyding« OOD	s. Voyvodinovo obl. Plovdiv
301.	BG 1804006	»TIS-98« OOD	gr. Ruse, ul. »Malyovitsa« 33
304.	BG 1804019	SD »Georgi Hristov Vichev-Vicheva i Sie«	s. Shtraklev obl. Ruse

Nr	Numer weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
312.	BG 2004016	»Momchevi i sie« OOD	gr. Sliven kv. Industrialen
313.	BG 2004017	»Ekoprom« OOD	gr. Sliven kv. »Industrialen« 10B
314.	BG 2004019	»Koooperatsia Megakol«	gr. Nova Zagora kv. »Industrialen«
330.	BG 2204080	»Bitolya« OOD	gr. Sofia ul. »Kazbeg« 14a
337.	BG 2204108	ET »Alto-Emil Petrov«	gr. Sofia kv. Benkovski
338.	BG 2204109	»SS-ADLER« EOOD	gr. Sofia obsht. Krasna polyana
341.	BG 2304002	»Nikas« AD	gr. Botevgra ul. »Tsar Ivan Shishman« 39
346.	BG 2404016	»Iveko« OOD	s. Kolarovo obsht. Radnevo
350.	BG 2404029	»KEN« AD	gr. St. Zagora kv. »Industrialen«
361.	BG 2604012	SD »Bairche-Stoychevi i sie«	s. Brod obsht. Dimitrovgrad
366.	BG 2604020	»Toska« OOD	gr. Haskovo mestnost »Balakli«
373.	BG 2804003	»Doni-M« OOD	s. Bezmer, obl. Yambolska

2) skreśla się następujące pozycje dotyczące zakładów mleczarskich:

Nr	Numer weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
„40.	BG 2412033	»Gospodinovi« OOD	s. Yulievo obsht. Maglizh
41.	BG 2412037	»Stelimeks« EOOD	s. Asen
72.	0312025	»Dzhenema« EOOD	s. Gen.Kiselovo
81.	0712003	»Elvi« OOD	s. Velkovtsi obsht. Gabrovo
88.	0912015	»Anmar« OOD	s. Padina obsht. Ardino
89.	0912016	OOD »Persenski«	s. Zhaltusha obsht. Ardino
91.	1012014	ET »Georgi Gushterov DR«	s. Yahinovo
92.	1012018	»Evro miyt end milk« EOOD	gr. Kocherinovo obsht. Kocherinovo
93.	1112004	»Matev-Mlekoпродукт« OOD	s. Goran
94.	1112012	»Stilos« OOD	s. Lesidren
95.	1112017	ET »Rima-Rumen Borisov«	s. Vrabevo

Nr	Numer weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
102.	1312023	»Inter-D« OOD	s. Kozarsko
103.	1312024	ET »Mezmedin Halil-46«	s. Sarnitsa
113.	1612049	»Alpina-Milk« EOOD	s. Zhelyazno
114.	1612064	OOD »Ikay«	s. Zhitnitsa osht. Kaloyanovo
148.	2112008	MK »Rodopa milk«	s. Smilyan obsht. Smolyan
170.	2412007	»Inikom« OOD	s. Sarnevo obsht. Radnevo
174.	2412039	»Penchev« EOOD	gr. Chirpan ul. »Septemvriysi« 58
179.	2512016	»Milktrejd-BG« OOD	s. Saedinenie obl. Targovishte
181.	2512021	»Keya-Komers-03« EOOD	s. Svetlen
197.	BG 1318007	ET »Palmite-Vesela Popova«	gr. Strelcha ul. »Osvobozhdenie« 17
201.	BG 1518005	ET »Kris-88-Emil Todorov«	gr. Pleven ul. »Grenaderska« 97
203.	BG 1618040	»Galko« EOOD	s. Voyvodinovo obsht. Maritsa obl. Plovdiv

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1205/2008 z dnia 3 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie metadanych**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 326 z dnia 4 grudnia 2008 r.)

Strona 12, skreśla się podtytuł „(Tekst mający znaczenie dla EOG)”.

Strona 20, załącznik część D sekcja 1.3:

zamiast: „Usługi danych przestrzennych (services)”,

powinno być: „Usługa danych przestrzennych (service)”.

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1220/2009 z dnia 14 grudnia 2009 r. zmieniające po raz 117. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami..... 66

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA NIE JEST OBOWIĄZKOWA

2009/950/UE:

- ★ Decyzja Rady Europejskiej podjęta za zgodą Przewodniczącego Komisji, z dnia 4 grudnia 2009 r. w sprawie mianowania Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa 69

2009/951/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 2009 r. zmieniająca załączniki I i II do decyzji 2006/766/WE ustanawiającej wykazy państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz małży, szkarłupni, osłonic, ślimaków morskich i produktów rybołówstwa (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9870) ⁽¹⁾ 70

2009/952/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 2009 r. zmieniająca decyzję 2008/855/WE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9909) ⁽¹⁾..... 76

2009/953/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 2009 r. zmieniająca decyzję 2007/716/WE w odniesieniu do niektórych zakładów w sektorach mięsnym i mleczarskim w Bułgarii (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9906) ⁽¹⁾..... 78

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1205/2008 z dnia 3 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie metadanych (Dz.U. L 326 z 4.12.2008) 83

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL